

**A Kúria
Nemzetközi Főosztályának
Hírlevele**

**2021. szeptember 30.
XII. évfolyam 9. szám**

EURÓPAI UNIÓS JOGI KÖZLEMÉNYEK..... 3

KÖZZÉTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMEK.....	3
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	3
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	4
Általános közigazgatási jogterület.....	4
Pénzügyi jogterület.....	18
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	19
POLGÁRI ÜGYSZAK	22
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	26
ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL TÁRGYÁBAN KÖZZÉTETT HATÁROZATOK.....	27
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	27
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	27
Általános közigazgatási jogterület.....	27
Pénzügyi jogterület.....	35
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	38
POLGÁRI ÜGYSZAK	41
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	44
EGYÉB, MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÜGYEK AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT	45
A KÚRIA UNIÓS JOGI TÁRGYÚ HATÁROZATAI	46
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	46
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	46
Általános közigazgatási jogterület.....	46
Pénzügyi jogterület.....	46
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	46
POLGÁRI ÜGYSZAK	46
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	46

EMBERI JOGI KÖZLEMÉNYEK..... 47

AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÍTÉLETEI	47
AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK KIEMELTEN FONTOS ÍTÉLETEI	47
A KÚRIA EMBERI JOGI VONATKOZÁSÚ HATÁROZATAI	51
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	51
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	51
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	51
POLGÁRI ÜGYSZAK	51
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	51

Európai uniós jogi közlemények

Közzétett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

Büntető ügyszak

21. A Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Lengyelország) által 2021. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-150/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Megfelel-e a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében vett „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtt fellebbezéssel megtámadható határozat” kritériumainak a kerethatározat 2. cikke alapján kijelölt holland központi közigazgatási hatóság által hozott, pénzbírságot kiszabó határozat, amellyel szemben a szervezetileg az igazságügyi minisztériumnak alárendelt ügyészséghez nyújtható be fellebbezés?

2) Teljesül-e a pénzbírságot kiszabó határozat „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság” előtti megtámadhatóságára vonatkozó kritérium abban az esetben, ha a fellebbezés a körzeti bírósághoz csak az eljárás későbbi szakaszában, azaz annak ügyész általi elutasítását követően nyújtható be, továbbá bizonyos esetekben a kiszabott bírságnak megfelelő összegű díj megfizetésének kötelezettségét vonja maga után?

22. A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-347/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Biztosított-e a terheltnek a 2016/343 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével és (44) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikkének (1) bekezdése szerinti személyes jelenléthez való joga, ha az adott tárgyaláson a terhelt távollétében hallgattak ki egy tanút, de a terheltnek a következő tárgyaláson lehetősége volt e tanúnak kérdéseket feltenni, azonban kijelentette, hogy nincsenek kérdései, vagy a személyes jelenléthez való jog biztosításához e kihallgatás teljes körű megismétlése, így az első kihallgatáson jelenlévő további felek kérdéseinek megismétlése szükséges?

Biztosított-e az ügyvéd általi védelemhez való, a 2013/48 irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdése szerinti jog, ha két külön tárgyaláson két tanút azon ügyvéd távollétében hallgattak ki, akinek azonban a következő tárgyaláson lehetősége volt mindkét tanúnak kérdéseket feltenni, vagy az ügyvéd általi védelemhez való jog biztosításához szükséges, hogy e két kihallgatást, így a további felek első kihallgatáson feltett kérdéseit, teljeskörűen megismételjék, és ezenfelül a mindkét korábbi tárgyaláson jelenlévő ügyvédnek lehetősége legyen kérdéseit feltenni?

23. A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-348/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Összeegyeztethető-e a 2016/343 irányelv – (33) és (34) preambulumbekkezdésével, valamint [az Európai Unió Alapjogi Chartája] 47. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett – 8. cikkének (1)

bekezdésével és 6. cikkének (1) bekezdésével az olyan nemzeti törvény, amely szerint a terhelt eljárásban való jelenléthez való joga biztosított, és az ügyészség megfelelően eleget tett a terhelt bűnösségének bizonyítására vonatkozó kötelezettségének, ha a büntetőeljárás bírósági szakaszában olyan tanúknak az eljárás nyomozási szakaszából származó vallomását terjesztették elő, akiket objektív okok miatt nem tudnak kihallgatni, miközben e tanúkat csak a bűnüldöző hatóság – a védelem részvétele nélkül, azonban bíró előtt – hallgatta ki, és a bűnüldöző hatóság már a nyomozási szakaszban lehetővé tehetné volna e kihallgatáson a védelem részvételét, azonban ezt nem tette meg?

24. A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-349/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Összeegyeztethető-e a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és (11) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdésével a nemzeti bíróságok azon büntetőeljárási gyakorlata, amely szerint a bíróság a gyanúsítottak telefonbeszélgetésének lehallgatását, rögzítését és tárolását előre megfogalmazott, általános sablonszöveggel engedélyezi, amely egyéniesítés nélkül kizárólag azt állapítja meg, hogy a törvényi rendelkezéseket betartották?

Amennyiben nem: Ellentétes-e az uniós joggal a nemzeti törvény olyan értelmezése, hogy az ilyen engedély alapján szerzett információkat felhasználják a vád bizonyítására?

25. A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-350/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Összhangban áll-e a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és (11) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdésével az olyan nemzeti jogszabály (a Zakon za elektronnite saobshtenia [az elektronikus hírközlésről szóló törvény] 251b. cikkének (1) bekezdése), amely a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljából előírja minden forgalmi adat (az elektronikus hírközlő eszközök felhasználói forgalmi és helymeghatározó adatainak) hat hónap időtartamú általános és különbségtétel nélküli megőrzését, amennyiben a nemzeti jogszabály bizonyos garanciákat tartalmaz?

Összhangban áll-e a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és (11) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdésével az olyan nemzeti jogszabály (a Nakazateleno-protseualen kodeks [a büntetőeljárásról szóló törvény] 159a. cikke), amely a forgalmi adatokhoz való hozzáférést nem korlátozza a feltétlenül szükséges mértékre, és amely azon személyek számára, akiknek forgalmi adataihoz a bűnüldöző hatóságok hozzáférnek, nem biztosít jogot az erről való tájékoztatáshoz, amennyiben ez nem akadályozza a büntetőeljárást, illetve nem biztosít jogorvoslati lehetőséget a jogellenes hozzáféréssel szemben?

Közigazgatási ügyszak

Általános közigazgatási jogterület

146. A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2021. április 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-255/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A reklámidőre vonatkozó korlátozásra irányuló uniós jogi szabályozás alkalmazásában, tekintettel a csoport vagy gazdasági egység fogalmának az [európai uniós] jogban betöltött, számos versenyjogi

forrásból (különösen a 2018/1808/EU irányelv (43) preambulumbekzdéséből és a 2010/13/[EU] irányelv újabb, az alapügy tényállására alkalmazandó változatának 23. cikkéből) levezethető általános jelentőségére, nem érintve a televíziós és rádiós mősorszolgáltatók engedélyeinek között az olasz nemzeti jogban, a 177/[2005]. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján fennálló különbségeket, összeegyeztethetőnek tekinthető-e az uniós joggal a 177/2005. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendeletnek a 2010. március 30. óta hatályos (a 2007/65/EK irányelvet átültető) szöveggel módosított 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjából eredő nemzeti mősorszolgáltatási jog azon értelmezése, hogy a különböző hírközlési formák (elektronikus hírközlés, kiadói tevékenység, beleértve a digitális kiadványokat és az internet minden típusú alkalmazását) közötti konvergenciafolyamat a televíziós és rádiós médiaszolgáltatók között is érvényesül, különösen ha már összekapcsolt vállalatcsoportokba szerveződtek, és hogy [ez az eljárás] általában véve szükséges, ami a fent hivatkozott törvényerejű rendelet 38. cikke (6) bekezdésének értelmezésére vonatkozó következményeket vonja maga után, és így a mősorszolgáltató szervezet egyetlen gazdasági egységnek tekintett csoportnak minősülhet, vagy éppen ellenkezőleg, a fent hivatkozott uniós elvekre tekintettel a reklámidőre vonatkozó korlátozás túllépésére vonatkozó tilalomnak az általános versenyjoghoz képest fennálló autonómiája miatt nem lehet – 2018 előtt – jelentőséget tulajdonítani a csoportoknak, a fent említett konvergenciafolyamatnak és a médiaösszefonódásoknak, és így a reklámidőre vonatkozó korlátozás kiszámítása szempontjából csak az egyes mősorszolgáltatókat kell figyelembe venni még akkor is, ha azok egy csoport részét képezik (mivel ilyen relevanciára csak a 2010/13/[EU] irányelv 23. cikkének konszolidált változata utal, amely a 2018/1808/EU irányelvet követően jött létre)?

2) Az uniós jog fent említett, csoportokra és vállalkozásra mint egyetlen gazdasági egységre vonatkozó elveinek tükrében, a reklámidőre vonatkozó korlátok túllépésének tilalma és az említett 23. cikk fent hivatkozott egymást követő megfogalmazásainak alkalmazásában, nem érintve az engedélyek közötti, említett különbséget, a 177/[2005]. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 43. cikkében foglalt, az [integrált hírközlési rendszerre] vonatkozó versenyellenes szabályozásból levezethető-e a „médiaszolgáltatói” csoport (vagy a felperes szóhasználatában „kiadói csoport”) fogalmának relevanciája ahhoz, hogy ki lehessen zárni a [177/2005]. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikkének (6) bekezdése értelmében a reklámidőre vonatkozó korlátozásból az ugyanazon csoportba tartozó médiaszolgáltatók közötti keresztreklámokat, vagy éppen ellenkezőleg, a televíziós versenyjognak a reklámidőre vonatkozó korlátozások rendszeréhez képesti önállósága miatt 2018 előtt ki kell zárni az ilyen relevanciát?

3) A 2010/13/EU irányelv 23. cikke (2) bekezdése a) pontjának új megfogalmazása a versenyjogban már korábban is létező, a csoportok általános jelentőségére vonatkozó elvet ismeri el, vagy pedig újításról van szó? Az első esetben tehát az uniós jognak már szerves részét képező, tényleges jogi helyzetről van szó – amely a jelen ügyben az új megfogalmazást megelőző esetre is kiterjed, és amely feltételezi a [nemzeti szabályozó hatóság] értelmezését azáltal, hogy mindenképpen el kell ismernie a „médiaszolgáltató” csoport fogalmát –, vagy a második esetben ez az újítás a bevezetése előtt felmerült ügyekben kizárja a vállalatcsoportok relevanciájának elismerését, mivel az újítást hordozó tartalma időbeli hatálya folytán nem alkalmazható a korábbi ügyekre?

4) Mindenesetre a 177/2005. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 5. cikkében előírt engedélyezési rendszeren és a 23. cikk 2018-ban bevezetett új megfogalmazásán túlmenően, tehát abban az esetben, ha ez az új rendelkezés nem a már létező helyzet elismerését jelenti, hanem a c) kérdés tárgyát képező újítást, a gazdasági egység és a csoport fogalmának általános és átfogó jellegére tekintettel a televízió és a rádió közötti, a versenyjogban rendszerint figyelembe vett integrációs kapcsolatok jelentik-e a központi elemet a reklámidő korlátozásának értelmezésében, amelyet hallgatólágoosan a vállalkozáscsoportra (pontosabban a csoporthoz tartozó vállalkozások közötti ellenőrzési kapcsolatokra) és e vállalkozások funkcionális egységére tekintettel szabályoznak, és így az ugyanazon csoporthoz tartozó televízió és rádió közötti mősorok reklámozása [...], ha az említett integrációs kapcsolatok a reklámidő korlátozása szempontjából irrelevánsak, és így a 23. cikkben (eredeti szöveg) említett „saját” mősorokat olyannak kell tekinteni, mint amelyek csak az azokat reklámozó mősorszolgáltató szervezethez és nem a vállalatcsoport egészéhez tartoznak, mivel ez a szabályozás olyan rendelkezésnek minősül, amely nem engedi meg az olyan automatikus értelmezést,

amely a szabályozást kiterjesztené az egyetlen gazdasági egységként értelmezett csoportokra is?

5) Végül a 23. cikk eredeti változatát, ha nem is versenyjogi rendelkezésként, de mindenképpen az olyan reklámozás sajátosságát leíró, ösztönző jellegű rendelkezésként kell értelmezni, amely kizárólag tájékoztató jellegű, és nem arra irányul, hogy a reklámozott műsorokon kívül bárkit is meggyőzzön áruk és szolgáltatások megvásárlásáról, és ezért ki van zárva a reklámidőre vonatkozó rendelkezések hatálya alól, és az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozások körében a médiaösszefonódásból eredő keresztreklámozás minden esetére alkalmazandó, vagy pedig a reklámidőre vonatkozó korlátok kiszámításával összefüggésben eltérést engedő és kivételes rendelkezésként, és ezért szigorúan kell értelmezni?

147. Az Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2021. április 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-252/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) a) Összeegyeztethető-e az (EU) 2016/67 rendelet 51. és azt követő cikkeivel, ha valamely tagállam – a szövetségi versenyhatósághoz hasonló – olyan nemzeti versenyhatósága, amely nem minősül az általános adatvédelmi rendelet 51. és azt követő cikkei értelmében vett felügyeleti hatóságnak, és amelynek tagállamában egy Európai Uniót kívül letelepedett vállalkozás olyan tevékenységi hellyel rendelkezik, amely a reklám, a kommunikáció és a közönségszolgálat területén támogatást nyújt az említett vállalkozás másik tagállamban található, a személyes adatokat az Európai Unió egész területe tekintetében kizárólagosan kezelő tevékenységi központjának, a visszaélések kartelljogi ellenőrzése keretében megállapítja, hogy a tevékenységi központ adatkezeléssel kapcsolatos szerződési feltételei és azok végrehajtása az általános adatvédelmi rendeletbe ütközik, és e jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot hoz?
- b) Ha igen: Összeegyeztethető-e ez az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével, ha az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a tevékenységi központ tagállama szerinti fő felügyeleti hatóság ezzel egyidejűleg vizsgálati eljárást folytat a tevékenységi központ adatkezeléssel kapcsolatos szerződési feltételei tárgyában?

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

- 2) a) Az általános adatvédelmi rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett különleges adatok kezelésének minősül-e a rögzítés és/vagy az összekapcsolás és/vagy a felhasználás akkor, ha az internethasználó vagy csak megnyit olyan weboldalakat vagy alkalmazásokat, vagy – például regisztráció vagy megrendelések esetén – adatokat is megad olyan weboldalakon vagy alkalmazásokon, amelyek kapcsolatban állnak az általános adatvédelmi rendelet említett rendelkezésében szereplő kritériumokkal, mint amilyenek például az ismerkedős alkalmazások, a homoszexuális társskereső, a politikai pártok weboldalai, az egészségügyi weboldalak, valamely másik vállalkozás pedig, mint amilyen például a Facebook Ireland, a weboldalakon és alkalmazásokban elhelyezett – a „Facebook Business Tools”-hoz hasonló – interfészekon vagy az internethasználó számítógépén vagy mobilkészítőn használt cookie-kon vagy hasonló adattárolási technológiákon keresztül rögzíti a weboldalak és alkalmazások felhasználó általi megnyitására és a felhasználó ott megadott adataira vonatkozó adatokat, összekapcsolja azokat a felhasználó Facebook.com-fiókjának adataival, és felhasználja azokat?
- b) Ha igen: Önmagában a megnyitásra és/vagy a felhasználó által megadott adatokra vonatkozó adatoknak az általános adatvédelmi rendelet 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében vett kifejezett nyilvánosságra hozatalának minősül-e e weboldalak és alkalmazások megnyitása és/vagy azokon, illetve azokban adatok megadása és/vagy az e weboldalakon vagy alkalmazásokban a Facebook Irelandhez hasonló szolgáltatóhoz tartozó gombokra („közösségi modulok”, mint például „Tetszik”, „Megosztás” vagy „Facebook Login” vagy „Account Kit”) való rákattintás?
- 3) Hivatkozhat-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő, a szerződésteljesítéshez való szükségesség vagy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1)

bekezdésének f) pontjában szereplő, jogos érdekek érvényesítése igazoló okára a Facebook Irelandhez hasonló olyan vállalkozás, amely egy reklámbevételekből finanszírozott digitális közösségi hálózatot üzemeltet, és felhasználási feltételeiben a tartalmak és a hirdetések személyre szabását, a hálózat biztonságát, a termékek fejlesztését és a vállalatcsoport valamennyi termékének egységes és zökkenőmentes használatát kínálja, ha az említett célokból a vállalatcsoport más szolgáltatásaiból és harmadik weboldalokról és alkalmazásokból származó adatokat rögzít az ezeken, illetve ezekben elhelyezett – a „Facebook Business Tools”-hoz hasonló – interfészeken vagy az internethasználó számítógépén vagy mobil eszközén használt cookie-kon vagy hasonló adattárolási technológiákon keresztül, összekapcsolja azokat a felhasználó Facebook.com-fiókjával, és felhasználja azokat?

4) Ilyen esetben

- a tartalmak és a hirdetések személyre szabása, a termékek fejlesztése, a hálózat biztonsága és a felhasználóval folytatott nem marketingjellegű kommunikáció szempontjából a felhasználók kiskorúsága,
- méréseknek, elemzéseknek és más üzleti szolgáltatásoknak a hirdető, fejlesztő és más partnerek számára történő biztosítása abból a célból, hogy értékelhessék és javíthassák szolgáltatásaikat,
- marketingjellegű kommunikáció folytatása a felhasználóval abból a célból, hogy a vállalkozás fejleszthesse termékeit, és direktmarketing-tevékenységet végezhesen,
- kutatás és fejlesztés a közjó érdekében a technika állásának vagy a fontos társadalmi kérdésekkel kapcsolatos tudományos felfogásnak a társadalomra és a világra való pozitív hatás gyakorlás érdekében történő előrevitele céljából,
- a bűnüldöző és egyéb hivatalos szervek tájékoztatása, valamint válaszadás hivatalos megkeresésekre a bűncselekmények, a jogosulatlan használat, a felhasználási feltételek és a szabályzatok megszegése, illetve egyéb káros magatartások megelőzése és kezelése érdekében,

szintén az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett jogos érdekek minősülhet-e, ha a vállalkozás e célokból a vállalatcsoport más szolgáltatásaiból és harmadik weboldalokról és alkalmazásokból származó adatokat rögzít az ezeken, illetve ezekben elhelyezett – a „Facebook Business Tools”-hoz hasonló – interfészeken vagy az internethasználó számítógépén vagy mobil eszközén használt cookie-kon vagy hasonló adattárolási technológiákon keresztül, összekapcsolja azokat a felhasználó Facebook.com-fiókjával, és felhasználja azokat?

5) Ilyen esetben az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c), d) és e) pontja alapján is igazolt lehet-e egyedi esetekben a vállalatcsoport más szolgáltatásaiból és harmadik weboldalokról és alkalmazásokból származó adatoknak az ezeken, illetve ezekben elhelyezett – a „Facebook Business Tools”-hoz hasonló – interfészeken vagy az internethasználó számítógépén vagy mobil eszközén használt cookie-kon vagy hasonló adattárolási technológiákon keresztül történő rögzítése, azoknak a felhasználó Facebook.com-fiókjával történő összekapcsolása és felhasználása vagy a más módon már jogszerűen rögzített és összekapcsolt adatok felhasználása például egy bizonyos adatokra vonatkozó érvényes megkeresésre történő válaszadás (c) pont), a káros magatartásokkal szembeni küzdelem és a biztonság elősegítése (d) pont), a közérdekű kutatás, valamint a biztonság, integritás és védelem elősegítése (e) pont) érdekében?

6) Adható-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja, illetve 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett érvényes, különösen az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 11. pontja szerinti önkéntes hozzájárulás egy – a Facebook Irelandhez hasonló – erőfőlényben lévő vállalkozás számára?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

7) a) Valamely tagállam – a szövetségi versenyhatósághoz hasonló – olyan nemzeti versenyhatósága, amely nem minősül az általános adatvédelmi rendelet 51. és azt követő cikkei értelmében vett felügyeleti hatóságnak, és amely a visszaélés kartelljogi tilalmának egy erőfőlényben lévő vállalkozás általi megsértését vizsgálja, amely nem abban áll, hogy e vállalkozás adatkezelési feltételei és azok végrehajtása az általános adatvédelmi rendeletbe ütközik, tehet-e megállapításokat például az érdekek mérlegelése keretében azzal kapcsolatban, hogy e vállalkozás adatkezelési

feltételei és azok végrehajtása megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek?

- b) Ha igen: Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésére tekintettel akkor is így van-e ez, ha az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (1) bekezdése alapján illetékes fő felügyeleti hatóság ezzel egyidejűleg vizsgálati eljárást folytat e vállalkozás adatkezelési feltételei tárgyában?

A hetedik kérdésre adandó igenlő válasz esetén a harmadik, negyedik és ötödik kérdésre a vállalatcsoport Instagram szolgáltatásának igénybevételéből származó adatok tekintetében kell választ adni.

148. A Bundesverwaltungsgericht (Ausztria) által 2021. április 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-274/21. és C-274/21. sz. ügyek)¹

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szabályozott ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárás, amelyről nemzeti szinten Ausztriában a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) előtt is rendelkeznek, és amely eljárásban például a keretmegállapodások vagy árubeszerzésre irányuló szerződések megkötésének ideiglenes tilalma is elrendelhető, az 1215/2012 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerinti, polgári és kereskedelmi ügygel kapcsolatos vitának minősül-e? A fenti kérdés szerinti, ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló ilyen eljárás legalábbis az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 81. cikkének (1) bekezdése szerinti polgári ügynek minősül-e? A 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárás az 1215/2012 rendelet 35. cikke szerinti, ideiglenes intézkedések elrendelésére irányuló eljárásnak minősül-e?

2) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az egyenértékűség elvét, hogy az alanyi jogokat biztosít a magánszemélyek számára a tagállammal szemben, és azzal ellentétes az olyan osztrák nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek értelmében a 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem elbírálása előtt a bíróságnak meg kell állapítania a közbeszerzési eljárás típusát és a szerződés (becsült) értékét, valamint a meghatározott közbeszerzési eljárásokban hozott megtámadott, külön megtámadható határozatokból eredő összeget, illetve adott esetben a meghatározott közbeszerzési eljárás tárgyát képező részeket annak érdekében, hogy ezt követően adott esetben az eljáró bírósági tanács elnöke hiánypótlási felhívást bocsásson ki az illeték pótlólagos beszedése céljából, és az illeték meg nem fizetése esetén az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelemnek az illetékfizetés elmulasztása miatt történő elutasítását megelőzően vagy legkésőbb azzal egyidejűleg a jogorvoslati kérelem elbírálása tekintetében illetékes bírósági tanács a jogosultság egyébkénti elvesztése mellett kiszabja az eljárási illetékeket, ha (más) polgári ügyekben Ausztriában egyébként – mint például kártérítés iránti keresetek vagy versenyjogi jogsértés miatt indított, abbahagyásra kötelezés iránti keresetek esetében – az illeték meg nem fizetése – a valamilyen mértékben meg nem fizetett jogorvoslati illetékekre vonatkozó kérdéstől függetlenül – nem akadályozza a keresettel együtt előterjesztett ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem elbírálását, és az átalányilletékek meg nem fizetése főszabály szerint nem akadályozza a polgári bíróságok előtt a keresettől elkülönítve kért ideiglenes intézkedések elrendelését sem, és további összehasonlításuképpen Ausztriában a közigazgatási határozatok ellen indított keresetek esetében a kereset illetékének meg nem fizetése vagy a közigazgatási bíróságok határozatai ellen a Verfassungsgerichtshofhoz (alkotmánybíróság, Ausztria) vagy a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) benyújtott jogorvoslati kérelem esetében a panasz, illetve a felülvizsgálati kérelem illetékének meg nem fizetése nem eredményezi a jogorvoslati kérelem illetékfizetés hiányában történő elutasítását, és például azt sem, hogy e panasztételi, illetve felülvizsgálati eljárások esetében a felfüggesztő hatály megállapítása iránti kérelmek csak elutasítással bírálhatók el?

¹ A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

2.1) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az egyenértékűség elvét, hogy azzal ellentétes az olyan osztrák nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek értelmében a 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti ideiglenes intézkedés iránti kérelem elbírálása előtt a bírósági tanács egyesbíróként eljáró elnökének a megfelelő átalányilleték megfizetése hiányában az illetékre vonatkozó hiánypótlási felhívást kell kibocsátania, és ezen egyesbírónak illetékfizetés hiányában el kell utasítania az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet, amennyiben egyébként Ausztriában a polgári jogi keresetek esetében a keresettel együtt benyújtott, ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem után a Gerichtsgebührengesetz (az bírósági illetékekről szóló törvény) alapján a kereset mellett első fokon főszabály szerint nem kell további bírósági átalányilletéket fizetni, és a felfüggesztő hatály megállapítása iránti olyan kérelmek esetében, amelyeket a közigazgatási bírósághoz benyújtott, határozattal szemben indított keresettel, a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság) benyújtott felülvizsgálati kérelemmel vagy a Verfassungsgerichtshofhoz (alkotmánybíróság) benyújtott panasszal együtt terjesztettek elő, és amelyek funkcionálisan az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel azonos, illetve ahhoz hasonló jogvédelmi célra irányulnak, a felfüggesztő hatály megállapítása iránti eljárulmányos kérelmek után sem kell külön illetéket fizetni?

3) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelvvel (4) módosított 89/665/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt azon követelményt, hogy a lehető legrövidebb időn belül és közbenső döntés útján ideiglenes intézkedések[et kell tenni] az állítólagos jogsértés orvoslása vagy az érintett érdekek további sérelmének elkerülése céljából, hogy az azonnaliság e követelménye az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem haladéktalan elbírálására vonatkozó alanyi jogot biztosít, és azzal ellentétes az olyan osztrák nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek értelmében a bíróságnak az ajánlatkérő további beszerzéseinek megakadályozására irányuló ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem elbírálása előtt nem átlátható módon lefolytatott közbeszerzési eljárások esetében is – e tekintetben fennálló relevancia hiányában is – meg kell állapítania a közbeszerzési eljárás típusát és a szerződés (becsült) értékét, valamint a meghatározott közbeszerzési eljárásokban megtámadott, illetve megtámadandó külön megtámadható határozatokból eredő összeget, illetve adott esetben a meghatározott közbeszerzési eljárás tárgyát képező részeket annak érdekében, hogy ezt követően adott esetben az eljáró bírósági tanács elnöke hiánypótlási felhívást bocsásson ki az illeték pótlólagos beszedése céljából, és az illeték meg nem fizetése esetén az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelemnek az illetékfizetés elmulasztása miatt történő elutasítását megelőzően vagy legkésőbb azzal egyidejűleg a jogorvoslati kérelem elbírálása tekintetében illetékes bírósági tanács a jogosultság egyébkénti elvesztése mellett kiszabja az eljárási illetékeket a kérelmezővel szemben?

4) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta (5) 47. cikkében biztosított, bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy az alanyi jogokat biztosít a magánszemélyek számára, és azzal ellentétes az olyan osztrák nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek értelmében a bíróságnak az ajánlatkérő további beszerzéseinek megakadályozására irányuló, ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem elbírálása előtt relevancia hiányában és nem átlátható módon lefolytatott közbeszerzési eljárások esetében is meg kell állapítania a közbeszerzési eljárás típusát és a szerződés (becsült) értékét, valamint a meghatározott közbeszerzési eljárásokban megtámadott külön megtámadható határozatokból eredő összeget, illetve adott esetben a meghatározott közbeszerzési eljárás tárgyát képező részeket annak érdekében, hogy ezt követően adott esetben az eljáró bírósági tanács elnöke hiánypótlási felhívást bocsásson ki az illeték pótlólagos beszedése céljából, és az illeték meg nem fizetése esetén az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelemnek az illetékfizetés elmulasztása miatt történő elutasítását megelőzően vagy legkésőbb azzal egyidejűleg a jogorvoslati kérelem elbírálása tekintetében illetékes bírósági tanács a jogosultság egyébkénti elvesztése mellett kiszabja az eljárási illetékeket a kérelmezővel szemben?

5) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az egyenértékűség elvét, hogy az alanyi jogokat biztosít a magánszemélyek számára a tagállammal szemben, és azzal ellentétes az olyan osztrák nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek szerint a 89/665/EGK irányelv hatályos változatának értelmében vett ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem átalányilletékének meg nem fizetése esetén (már csak) valamely közigazgatási bíróság bírósági tanácsának mint

igazságszolgáltatási szervnek kell átalányilletéket kiszabnia (az illetékfizetésre kötelezett személy számára ebből következően korlátozott mértékben biztosított jogorvoslati lehetőségekkel), amennyiben egyébként a polgári bíróság előtt indított eljárásban megfizetés hiányában a Gerichtliches Einbringungsgesetz (a bírósági behajtásról szóló törvény) szerinti határozattal kiszabják a kereset, az ideiglenes intézkedés és a jogorvoslat után fizetendő illetéket, és a közigazgatási jogban a közigazgatási bíróság előtt indított keresetek vagy a Verfassungsgerichtshofhoz (alkotmánybíróság) benyújtott panaszok után jogorvoslati illetéket, illetve a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság) benyújtott felülvizsgálati kérelmek után felülvizsgálati illetéket szabnak ki ezen illetékeknek főszabály szerint az adóhatóság határozata útján történő megfizetése hiányában, amely illetéket kiszabó határozat ellen mindig benyújtható jogorvoslati kérelem valamely közigazgatási bírósághoz, azt követően pedig felülvizsgálati kérelem a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság) vagy panasz a Verfassungsgerichtshofhoz (alkotmánybíróság)?

6) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni a 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdését, hogy a keretmegállapodás egyetlen gazdasági szereplővel történő, a 2014/24/EU irányelv 33. cikkének (3) bekezdése szerinti megkötése a 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 2a. cikkének (2) bekezdése szerinti szerződéskötésnek minősül?

6.1) Úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelv 33. cikkének (3) bekezdésében foglalt, „a megállapodáson alapuló szerződéseket” szövegrészt, hogy akkor van szó a megállapodáson alapuló szerződésről, ha az ajánlatkérő kifejezetten a megkötött keretmegállapodásra való hivatkozással ítél oda valamely egyedi szerződést? Vagy „a megállapodáson alapuló szerződéseket” idézett szövegrészt úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a keretmegállapodásban foglalt, a Bíróság C-216/17. sz. ügyben hozott ítéletének (6) 64. pontja értelmében vett össz mennyiséget kimerítették, már nem áll fenn olyan szerződés, amely az eredetileg megkötött keretmegállapodáson alapul?

7) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított, tisztességes bírósági eljárásához való jogot, hogy azzal ellentétes az olyan rendelkezés alkalmazása, amelynek értelmében a közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogvitában megnevezett ajánlatkérőnek az ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárásban meg kell adnia valamennyi szükséges információt és be kell nyújtania valamennyi szükséges dokumentumot – a terhére hozott mulasztási ítélet egyébkénti lehetősége mellett –, amennyiben ezen ajánlatkérő képviselőjére jogosult személyek vagy munkavállalói, akiknek ezen információkat az ajánlatkérő részére szolgáltatniuk kell, esetenként annak a kockázatnak vannak kitéve, hogy a tájékoztatás megadásával vagy a dokumentumok benyújtásával esetlegesen büntetőjogi szempontból saját magukra nézve terhelő nyilatkozatot kell tenniük?

8) Az Alapjogi Charta 47. cikkében rögzített hatékony jogorvoslathoz való jog további figyelembevételével és az uniós jog egyéb rendelkezéseire tekintettel úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelvvel módosított 89/665/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon követelményt, hogy a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárásokat elsősorban hatékonyan kell lefolytatni, hogy e rendelkezések alanyi jogokat biztosítanak, és ezekkel ellentétes az olyan nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek értelmében a jogvédelmet kereső, ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet előterjesztő kérelmező az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmében köteles megjelölni a konkrét közbeszerzési eljárást és az ajánlatkérő konkrét határozatait, még akkor is, ha e kérelmezőnek a hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárások esetében általában nincs tudomása az ajánlatkérő által lefolytatott, nem átlátható közbeszerzési eljárások és a nem átlátható közbeszerzési eljárásokban már meghozott, szerződés odaítélésére vonatkozó határozatok számáról?

9) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított, tisztességes bírósági eljárásra vonatkozó követelményt, hogy e rendelkezés alanyi jogokat biztosít, és azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés alkalmazása, amelynek értelmében a jogorvoslat jogvédelmet kereső kérelmezője az ideiglenes [intézkedés] elrendelése iránti kérelmében köteles megjelölni a konkrét közbeszerzési eljárást és az ajánlatkérő külön megtámadható és meg is támadott konkrét határozatait, még akkor is, ha e kérelmező a számára nem átlátható, hirdetmény

közzététele nélküli közbeszerzési eljárások esetében általában nem bírhat tudomással az ajánlatkérő által lefolytatott nem átlátható közbeszerzési eljárások és a nem átlátható közbeszerzési eljárásokban már meghozott, szerződés odaítélésére vonatkozó határozatok számáról?

10) Az uniós jog egyéb rendelkezéseire figyelemmel úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított, tisztességes bírósági eljárásra vonatkozó követelményt, hogy e rendelkezés alanyi jogokat biztosít, és azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés alkalmazása, amelynek értelmében a jogvédelmet kereső, ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet előterjesztő kérelmező köteles számára előre nem látható összegű átalányilletéket fizetni, mivel a kérelmező a hirdetmény közzététele nélküli, számára nem átlátható közbeszerzési eljárások esetében általában nem bírhat tudomással arról, hogy az ajánlatkérő lefolytatott-e nem átlátható közbeszerzési eljárásokat, és adott esetben hányat, milyen becsült szerződéses értékkel, és hogy a nem átlátható közbeszerzési eljárásokban hány külön megítélhető, szerződés odaítélésére vonatkozó határozatot hoztak?

149. A Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Németország) által 2021. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-283/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. A 987/2009/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdése értelmében figyelembe veszik-e a gyermekneveléssel töltött időszakot Hollandia – mint az alaprendelet 883/2004/EK rendelet II. címe szerint illetékes tagállam – jogszabályai alapján azáltal, hogy a gyermekneveléssel töltött idő Hollandiában tisztán helybenlakási időszakként alapoz meg nyugdíjjogosultságot?

Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

2. A Bíróság 2000. november 23-i C-135/99 ítéletének és 2012. július 19-i C-522/10 ítéletének továbbfejlesztésével kiterjesztő módon úgy kell-e értelmezni a 987/2009/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdését, hogy az illetékes tagállamnak akkor is figyelembe kell vennie a gyermekneveléssel töltött időszakot, ha a gyermeket nevelő személy a gyermeknevelést megelőzően és azt követően szakképzésre vagy foglalkoztatásra tekintettel ugyan csak ezen állam rendszerében rendelkezik nyugdíjra való jogosultságot megalapozó időszakokkal, azonban közvetlenül a gyermeknevelést megelőzően vagy azt követően nem fizetett járulékot e rendszerben?

150. A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2021. május 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-292/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Összeegyeztethető-e a 2006/123/EK irányelvvel – illetve adott esetben más uniós jogi szabályokkal vagy elvekkkel – az a nemzeti jogszabály, amelynek előírja, hogy a vezetői engedély pontjainak visszaszerzésére irányuló közlekedési érzékenyítő és újraképző tanfolyamok szervezésére való jogosultságot közszolgáltatási koncesszió formájában ítéljék oda?

151. A Curtea de Apel Braşov (Románia) által 2021. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-298/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Ellentétes-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkében meghatározott elvével, a 2004. március 31-i 2004/18 európai parlamenti és tanácsi irányelv 25. cikkével, valamint a gazdasági szereplők közötti szabad és tisztességes verseny és az arányosság uniós jogelveivel a 925/2006. sz. [Hotărârea Guvernului – kormányrendelet] 96. cikkének (1)

bekezdésében szereplő román szabályozáshoz hasonló, közbeszerzési szerződésekre vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy amennyiben a közbeszerzési szerződés bizonyos részeit egy vagy több alvállalkozónak kell teljesítenie, a bemutatott szerződéseknek meg kell felelniük az ajánlatnak, és azok mellékletként a közbeszerzési szerződés szerves részét képezik, és amelyet úgy értelmeznek, hogy az alvállalkozásba adott szolgáltatások értékének/árának meg kell felelnie a szóban forgó szolgáltatások vonatkozásában a fő szerződésben kikötött értéknek/árának?

152. A Landgericht Kleve (Németország) által 2021. május 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AB és társai kontra Ryanair DAC (C-307/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 7. cikkét, hogy az olyan járatotrlés esetére előírt kártalanítást, amelyről az utast nem tájékoztatták legalább két héttel a menetrend szerinti indulási időpont előtt, az üzemeltető légi fuvarozónak abban az esetben is meg kell fizetnie, ha e légi fuvarozó a két hét letelte előtt kellő időben megküldte a tájékoztatást a helyfoglalás keretében vele közölt egyetlen e-mail-címre, anélkül azonban, hogy tudta volna, hogy a helyfoglalásra egy közvetítőn, illetve annak internetes platformján keresztül került sor, és a helyfoglalási platform által közölt e-mail-címen keresztül legfeljebb a közvetítőt, nem pedig közvetlenül az utast lehetett elérni?

153. A Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugália) által 2021. május 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-308/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: portugál

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülménynek” minősül-e a légi járat olyan három órát meghaladó késése vagy törlése, amelyre a kiindulási repülőtér üzemanyagellátó-rendszerének zavara miatt került sor, amennyiben ez a repülőtér felel az üzemanyagellátás megszervezéséért?

154. A Raad van State (Belgium) által 2021. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-316/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 63. cikke (1) bekezdésének második albekezdését önmagában, valamint az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az átláthatóság közbeszerzések területén érvényesülő uniós jogi elvének hatályával összefüggésben, hogy amennyiben az ajánlatkérő szerv megállapítja, hogy valamely szervezet, amelyeknek kapacitásait valamely gazdasági szereplő igénybe veszi, nem felel meg a kiválasztási szempontoknak, az ajánlatkérő szerv köteles a gazdasági szereplő számára előírni e szervezet lecserélését, vagy pedig úgy, hogy az ajánlatkérő szervnek ilyen körülmények között lehetősége van e lecserélést előírni, ha a gazdasági szereplő azt szeretné, hogy kiválasszák?

2) Léteznek-e olyan körülmények, amelyek között az ajánlatkérő szervnek a közbeszerzési eljárás menetétől is függően az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az átláthatóság elve alapján (már) nem kell előírnia, illetve (már) nem írhatja elő a lecserélést?

155. A Corte d'appello di Venezia (Olaszország) által 2021. május 21-én benyújtott előzetes

döntéshozatal iránti kérelem (C-319/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az 543/2011/EU bizottsági rendeletnek az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésével és 8. cikkével, valamint a 2007. október 22-i 1234/2007/EU tanácsi rendelet 113. és 113a. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikke (4) bekezdését, hogy az előre csomagolt vagy a gyártó által biztosított eredeti csomagolásban feladott friss gyümölcs- és zöldségféléknek valamely kereskedelmi társaság disztribúciós platformjáról az e társaság valamely értékesítési pontjára történő szállítása során a szóban forgó gyümölcs- és zöldségfélék nevét és származási országát feltüntető kísérőokmányt kell kiállítani, függetlenül attól a körülménytől, hogy az 543/2011/EU rendelet I. fejezetében előírt jelölési információk (köztük a termékek nevével és származási országával kapcsolatos jelölési információk) a csomagolás egyik oldalán kitörölhetetlenül, közvetlenül a csomagolási egységre vannak nyomtatva, vagy olyan címkén szerepelnek, amely a csomagolási egység szerves része, illetve ahhoz van rögzítve, és ezek az információk azokon a számlákon is szerepelnek, amelyeket az a szállító állított ki, amelytől a terméket forgalmazó társaság beszerezte azt, és amelyeket a könyvelőirodájában őriz, és amelyek a terméket szállító szállítóeszközökön belül jól látható helyen elhelyezett feliraton is szerepelnek?

156. A Raad van State (Hollandia) által 2021. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-323/21., C-324/21. és C-325/21. sz. ügy²)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) a) Úgy kell-e értelmezni az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.) 29. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „megkereső tagállam” fogalmát, hogy az azt a tagállamot (a jelen esetben a harmadik tagállamot, vagyis Hollandiát) jelenti, amely utoljára nyújtott be visszavétel vagy átvétel iránti megkeresést egy másik tagállamhoz?
- b) Nemleges válasz esetén: ebben az esetben az a körülmény, hogy korábban a felelősség elismeréséről szóló megállapodás jött létre két tagállam (a jelen esetben Németország és Olaszország) között, jár-e még következményekkel a harmadik tagállamnak (a jelen esetben Hollandiának) a dublini rendelet alapján a külföldi személlyel vagy az említett korábbi megállapodásban részes tagállamokkal szemben fennálló jogi kötelezettségeire nézve, és ha igen, milyen következményekkel?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a 604/2013/EU rendelet 27. cikkének (1) bekezdését e rendelet (19) preambulumbekkezdésével összefüggésben, hogy azzal ellentétben, ha a nemzetközi védelmet kérelmező az átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében eredményesen hivatkozik arra, hogy az átadás nem hajtható végre, mivel lejárt a korábban két tagállam (a jelen esetben Németország és Olaszország) között létrejött megállapodáson alapuló átadás határideje?

157. A Tribunale di Rieti (Olaszország) által 2021. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-334/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2002/58 irányelvnek az Alapjogi Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdését az [Európai Unió Bírósága] által a C-746/18. sz. ügyben 2021. március 2-án hozott ítéletben megállapított elvek alapján,

² A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

hogy azzal ellentétben a 196/2003. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 132. cikkének 3. bekezdése által előírt olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az ügyészség, mint az olasz alkotmány IV. címében szereplő rendelkezések alapján teljeskörűen független és önálló szerv, indokolt határozattal elrendelheti a forgalmi és helymeghatározó adatok büntetőeljárás lefolytatása céljából történő beszerzését?

2) Amennyiben az első kérdésre nemleges választ kell adni, lehetséges-e további értelmezést kérni a C-746/18. sz. ügyben 2021. március 2-án hozott ítéletben megállapított elvek nem visszaható hatállyal történő esetleges alkalmazását illetően, figyelemmel a jogbiztonságnak a súlyos bűncselekmények vagy biztonságot fenyegető veszélyek megelőzése, felderítése és üldözése terén fennálló elsődleges követelményére?

3) Úgy kell-e értelmezni a 2002/58 irányelvnek az Alapjogi Charta 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdését az [Európai Unió Bírósága] által a C-746/18. sz. ügyben 2021. március 2-án hozott ítéletben megállapított elvek alapján, hogy azzal ellentétben a 196/2003. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendeletnek a büntetőeljárásról szóló törvény 267. cikkének 2. bekezdésével összefüggésben értelmezett 132. cikkének 3. bekezdése által előírt olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az ügyészség sürgős esetben haladéktalanul beszerezheti a telefonbeszélgetésekkel kapcsolatos forgalmi adatokat, az adatbeszerzést pedig később az eljáró bíróság megvizsgálja és ellenőrzi?

158. A Landesgericht Korneuburg (Ausztria) által 2021. május 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-336/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a légi fuvarozó nem köteles a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikke szerinti kártalanítás nyújtására, amennyiben az utasok végső célállomását 7 óra 41 perces késéssel éri el, mivel a járatot kettővel megelőző járat során a repülőgépben villámcsapás kárt okozott; a leszállást követően a légi fuvarozó által megbízott karbantartó vállalat igénybe vett technikus csupán kisebb, a repülőgép működőképességét nem érintő károsodásokat („some minor findings”) állapított meg; a járatot megelőző járatot közlekedteték; a járatot megelőző járat közlekedtetése előtt lefolytatott repülés előtti ellenőrzés (preflight check) során kiderült, hogy a repülőgép egyelőre nem használható tovább; és a légi fuvarozó ezért az eredetileg előirányzott, károsodást szenvedett repülőgép helyett helyettesítő repülőgépet alkalmazott, amely a járatot 7 óra 40 perces késéssel teljesítette?

2) Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a légi fuvarozó által megteendő észszerű intézkedések közé tartozik az, hogy az utasoknak felajánljon egy másik járatra történő átfoglalást, amely járat az utasok végső célállomásukat kevesebb késéssel érték volna el, noha a légi fuvarozó a járatot a már nem használható repülőgép helyett helyettesítő repülőgéppel teljesítette, amellyel az utasok végső célállomásukat nagyobb késéssel érték el?

159. A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2021. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-339/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Ellentétes-e az EUMSZ 18. cikkel, EUMSZ 26. cikkel, EUMSZ 49. cikkel, EUMSZ 54. cikkel és EUMSZ 55. cikkel, a 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. és 13. cikkével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. és 52. cikkével az olyan nemzeti

szabályozás, amely azáltal, hogy a közigazgatási hatóságra ruházza a távközlési szolgáltatóknak a kommunikáció lehallgatásának bíróság megkeresése alapján kötelező elvégzéséért járó díj meghatározását, nem követeli meg a lehallgatással kapcsolatban a távközlési szolgáltatóknál konkrétan felmerülő és megfelelően dokumentált költségek teljes körű megtérítése elvének tiszteletben tartását, valamint a közigazgatási hatóságot a díj meghatározásának korábbi kritériumaihoz képest költségmegtakarításra kötelezi?

160. A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2021. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-343/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Lehetővé teszi-e az 1698/2005/EK rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1974/2006/EK rendelet 45. cikke (4) bekezdésének értelmezése annak megállapítását, hogy a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben „a mezőgazdasági üzem [olyan] tagosítása” vagy olyan „tagosítási intézkedések” állnak fenn, amelyek miatt a kedvezményezett már nem tudja teljesíteni az adott kötelezettségvállalásait?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén az a körülmény, hogy a tagállam nem tette meg az ahhoz szükséges lépéseket, hogy a kötelezettségvállalásokat a mezőgazdasági üzem új helyzetéhez igazítsa, jogosultságot teremt-e arra, hogy a kötelezettségvállalás érvényességének időtartamára ne követeljék a pénzeszközök visszatérítését?

3) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén miként kell értelmezni a 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 31. cikkét az alapeljárásban megállapított tényállásra tekintettel, és milyen jellegű a 73/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. november 30-i 1122/2009/EK bizottsági rendelet 75. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidő?

161. A tribunal de commerce de Paris (Franciaország) által 2021. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-344/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

— Úgy kell-e értelmezni a 4064/89 rendeletben és a 139/2004 rendeletben foglalt, az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó szabályokat, hogy az előzetes bejelentéssel és a felfüggesztéssel kapcsolatos kötelezettségek megsértésével végrehajtott összefonódást be nem jelentett összefonódásnak kell minősíteni, és ha igen, a bejelentés hiánya milyen jogi következményekkel jár ezen első összefonódás alapján utólag elfogadott jogi aktusokra? Különösen a be nem jelentett összefonódást a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet értelmében véve „összeegyeztethetetlenek” kell-e tekinteni?

— Úgy kell-e értelmezni a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontját, hogy az értékpapíroknak valamely pénzügyi intézmény, hitelintézet vagy biztosítótársaság általi, több, mint egy évig tartó és a Bizottság engedélyezése nélküli birtoklása összeegyeztethetetlen összefonódást eredményez?

— A 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontja milyen jogi következményeket fűz az arra vonatkozó kötelezettség megsértéséhez, amely szerint a Bizottságtól kérni kell a részvények hitelintézetek, más pénzügyi intézmények vagy biztosítótársaságok általi birtoklására előírt egy éves időszak kiterjesztését?

— Úgy kell-e értelmezni a jogbiztonság általános elvének tiszteletben tartását, hogy az korlátozza az uniós jog szerint jogellenes ügyletek vitatását, ha a jogsértés rendkívül távoli időpontra nyúlik vissza, és ha a természetes és jogi személyek a jogellenes ügylet alapján alanyi jogokat alapítottak? Adott esetben az uniós jog megállapított megsértései keletkeztetnek-e jogot kártérítési keresetek

benyújtására a jogsértések felelőseivel szemben?

- Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Bíróságának a tagállamok szerződésen kívüli felelősségével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát, hogy az uniós jognak valamely, az állam részének minősülő pénzügyi intézmény által okozott megsértése miatt ezen állam számára kötelezettséget ír elő a jogsértés károsultjai részére történő kártérítésre az uniós jog által előírt szokásos feltételek mellett?
- Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését, hogy a Stardust Marine-ítéletet megelőzően valamely kedvező kamatozású, szelektív jellegű és a szokásos piaci feltételekhez képest előnyt eredményező kölcsönt olyannak lehet tekinteni, mint amely – amiatt, hogy valamely közvállalkozás nyújtotta – szervezetileg „állami forrásokból” ered, anélkül, hogy vizsgálni kellene, hogy funkcionális szempontból betudható-e az államnak?
- A tagállamok EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködésének kötelezettsége, valamint a[z EK-szerződés] 88. cikk[e] (3) bekezdésének [jelenleg az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése] hatékony érvényesülése és közvetlen hatálya alapján köteles-e arra az ügy érdeméről döntő bíróság, hogy hivatalból vizsgáljon és adott esetben jogellenesnek nyilvánítson bármely, a Bizottságnak be nem jelentett állami támogatást?
- Melyek az abból eredő jogi következmények – többek között az említett állami támogatással végrehajtott értékesítések érvényességével kapcsolatban –, hogy valamely állami támogatást az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését megsértve elmulasztottak bejelenteni az Európai Bizottságnak?
- Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését, hogy állami támogatásnak minősül az, ha egy állami hitelintézet jelentős mértékben mobilizálja tőkéjét egy másik bank szelektív előnyére?
- Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Bírósága által az ALLIANZ HUNGARIÁ-ra vonatkozó ítélkezési gyakorlatában értelmezett EUMSZ 101. cikket, hogy egy megbízott által más vállalkozásokkal megkötött megállapodás, ami jogi kötelezettség megsértését vonja maga után, cél általi versenykorlátozásnak minősül, ha a francia nemzeti jog tiltja, hogy a megbízott annak a terméknek a vevőjeként jelenjen meg, amelynek értékesítésével meg van bízva, és ha együttműködési, valamint tájékoztatási kötelezettséget ír elő számára a megbízójával vagy megbízóival szemben?
- Sérül-e az EUMSZ 101. cikk, ha vállalkozások állapodtak meg abban, hogy a piaci értékénél sokkal alacsonyabb áron szereznek meg egy harmadik vállalkozást, ha egy ilyen értékesítés azt feltételezi, hogy a megállapodásban részes egyik vállalkozás sérti az együttműködési kötelezettséget, a tájékoztatási kötelezettséget vagy pedig a francia nemzeti jog által a megbízott számára előírt azon tilalmat, hogy a termék vevőjeként jelenjen meg?
- Sérül-e az EUMSZ 101. cikk, ha valamely vállalkozások közötti megállapodás hozzájárult a vállalkozásoknak vagy azok egy részének az összefonódással kapcsolatos (különösen bejelentési) kötelezettségeire vonatkozó információknak az Európai Bizottság előli elrejtéséhez?
- Sérül-e az EUMSZ 101. cikk, ha valamely vállalkozások közötti megállapodás célja vagy hatása különösen az volt, hogy valamely állami támogatás ne legyen megfelelően bejelentve az Európai Bizottságnak?
- Úgy kell-e értelmezni a 2014/104/EU irányelv 3. cikkét, hogy az abban előírt „teljes kártérítés” a jelen ügyben megfelel az ADIDAS jelenlegi tőzsdei értékének?
- Figyelembe véve a jelen ügyre vonatkozó valamennyi releváns tény, úgy kell-e értelmezni a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkét vagy az abban foglalt tényleges érvényesülés elvét, hogy azt kell megállapítani, hogy az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikknek a felperesek által kifogásolt megsértéséből eredő kár megtérítéséhez való jog elévült vagy nem évült el?
- Amennyiben ezen irányelv nem alkalmazható az összefonódásra és az állami támogatásra vonatkozó uniós jogi rendelkezések megsértésére, mely uniós jogi szabályokat kell alkalmazni a kártérítéshez való jog esetleges elévülésével kapcsolatban, és a jelen ügyre vonatkozó releváns tényekre tekintettel

hogyan kell azokat értelmezni?

162. A Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas (Litvánia) által 2021. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-354/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: litván

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésének l) pontját és 69. cikkének (5) bekezdését, hogy azokkal nem ellentétes az ingatlan fekvése szerinti tagállam azon jogi szabályozása, amely szerint tulajdonjogok csak abban az esetben jegyezhetők be európai öröklési bizonyítvány alapján az ingatlan-nyilvántartásba, ha a nyilvántartásba vételhez szükséges valamennyi adat szerepel az európai öröklési bizonyítványban

163. A Corte dei Conti (Olaszország) által 2021. június 9-én és 2010. június 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-363/21. és C-364/21. sz. ügyek)³

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Ellentétes-e a [számlák európai rendszere (ESA)] 2010 közvetlen alkalmazhatóságának szabályával, valamint az 549/2013/EU rendelet és a [2011/85/EU] irányelv hatékony érvényesülésének elvével az olyan nemzeti szabályozás, amely az ESA 2010 helyes alkalmazására vonatkozóan hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság hatáskörét kizárólag a közkiadások korlátozására vonatkozó nemzeti jogszabályok alkalmazásában korlátozza, ezáltal megfosztja az [uniós jogi] szabályozást hatékony érvényesülésétől, vagyis a költségvetési egyenleg átláthatóságának és megbízhatóságának vizsgálatától, amelynek révén megállapítható lenne, hogy Olaszország felzárkózott-e [a középtávú költségvetési célkitűzéshez]?

2) Ellentétes-e – a költségvetési hatóságok és a felügyeleti szervek szervezeti szétválasztása szempontjából – az ESA 2010 közvetlen alkalmazhatóságának szabályával, valamint az 549/2013/EU rendelet és a [2011/85/EU] irányelv hatékony érvényesülésének elvével az olyan nemzeti szabályozás, amely [az európai számlák 2010. évi rendszerének] helyes alkalmazását illetően hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság határozatának joghatóságait kizárólag a közkiadások korlátozására vonatkozó nemzeti jogi szabályozás alkalmazásában korlátozza, ezáltal kizárja az ([uniós jog] értelmében vett) olasz államháztartás számlái szubjektív meghatározásának bármilyen független felülvizsgálatát, amelynek révén megállapítható lenne, hogy Olaszország felzárkózott-e a középtávú költségvetési célkitűzéshez?

3) Ellentétes-e a jogállamiság elvével, különösen a hatékony bírói jogvédelemnek és a jogorvoslatok egyenértékűségének elvével az olyan nemzeti szabályozás, amely:

a) az S.13. szektor meghatározása szempontjából megakadályozza az ESA 2010 (Istituto Nazionale di Statistica [országos statisztikai intézet, Olaszország; a továbbiakban: ISTAT]) általi alkalmazása helyességének, így a költségvetési egyenleg helyességének, átláthatóságának és megbízhatóságának bármilyen olyan bírósági felülvizsgálatát, amelynek révén megállapítható lenne, hogy Olaszország felzárkózott-e a középtávú költségvetési célkitűzéshez (a jogorvoslatok tényleges érvényesülése elvének megsértése);

b) arra az esetre, ha a szabályozás alperes szervek által javasolt értelmezését – akár autentikus jogszabály-értelmezés révén is – helyesnek kell tekinteni, a felperest a bírósági jogorvoslat igénybevétele kétszeres terhének és ebből következően valamely [uniós] jogállás fennállását illetően egymásnak ellentmondó határozatok veszélyének teszi ki, amivel de facto lehetetlenné teszi, hogy a

³ A megjelölt ügyekben feltett kérdések megegyeznek.

felperes hatékony jogvédelemben részesüljön a szóban forgó jogból eredő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges megfelelő időn (azaz a pénzügyi éven) belül, és megszünteti a jogbiztonságot a kormányzati jogállás fennállását illetően;

- c) ismételten csak arra az esetre, ha a szabályozás alperes hatóságok által javasolt értelmezését – akár autentikus jogszabály-értelmezés révén is – helyesnek kell tekinteni, akként rendelkezik, hogy a költségvetés meghatározásának helyességét olyan bíróság bírálja el, amely eltér attól a bíróságtól, amelynek javára az olasz Costituzione (alkotmány) fenntartja a költségvetési jogra vonatkozó hatáskört?

164. Az Oberlandesgericht Bamberg (Németország) által 2021. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-365/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának [(a továbbiakban: Charta)] 50. cikkével és még érvényes-e a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (1) (a továbbiakban: SMVE) 55. cikke, amennyiben az lehetővé teszi a kétszeres eljárás alá vonás tilalma alóli azon kivételt, hogy ezen egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor vagy jóváhagyásakor bármely szerződő fél kinyilváníthatja, hogy az SMVE 54. cikkét magára nézve nem tekinti kötelezőnek, ha a külföldi ítélettel elbírált cselekmény az illető szerződő fél nemzetbiztonságát vagy hasonló lényeges érdekeit sértő bűncselekménynek minősül?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Ellentétes-e az SMVE 54. és 55. cikkével, valamint a Charta 50. és 52. cikkével a Németországi Szövetségi Köztársaság által az SMVE megerősítésekor az StGB 129. § -a tekintetében tett nyilatkozatnak (Bundesgesetzblatt 1994, II. rész, 631. o.) a német bíróságok általi azon értelmezése, amely szerint a nyilatkozat kiterjed – a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló – olyan bünszervezetekre, amelyek kizárólag vagyon elleni bűncselekményeket követnek el, és ezen túlmenően nem követnek politikai, ideológiai, vallási vagy világnézeti célokat, és nem kívánnak tisztességtelen eszközökkel befolyást gyakorolni a politikára, a médiára, a közigazgatásra, az igazságszolgáltatásra vagy a gazdaságra?

Pénzügyi jogterület

63. Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2021. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-267/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás csoportjába sorolható-e a kapcsolattartó társaságok által valamely biztosítótársaság nevében és javára nyújtott kárrendezési szolgáltatások a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 59. cikkének értelmezése során?

64. A Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgium) által 2021. május 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-330/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv III. mellékletének 14. pontjával összefüggésben értelmezett 98. cikkének (2) bekezdését, hogy a sportlétesítmények használatának joga csak akkor tartozik a

kedvezményes héamérték hatálya alá, ha e tekintetben nem kerül sor egyénre szabott vagy csoportos útmutatásra?

65. A Bundesfinanzgericht (Ausztria) által 2021. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-378/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) Meg kell-e fizetnie a héát a számla kibocsátójának a héairányelv 203. cikke alapján, ha – mint a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben – nem állhat fenn az adóbevétel-kiesés veszélye, mert a szolgáltatások igénybevevői adólevonásra nem jogosult végső fogyasztók?
- 2) Ha az első kérdésre igenlő választ kell adni, és a számla kibocsátójának ezért meg kell fizetnie a héát a héairányelv 203. cikke alapján:
 - a) Mellőzhető-e a számláknak a szolgáltatások igénybevevőivel szembeni helyesbítése, ha egyrészt kizárt az adóbevétel-kiesés veszélye, másrészt pedig a számlák helyesbítése gyakorlatilag lehetetlen?
 - b) Kizárja-e a héakorrekciót, hogy a végső fogyasztók viselték az adót az ellenérték részeként, és az adóalany ezáltal a héakorrekció révén gazdagodik?

Munkaügyi ügyszak

32. A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2021. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-380/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Az EUB által az indokolásban megjelölt ítélkezési gyakorlatában tett megállapítások alapján lehet e a légi közlekedési és légiutas kísérő személyzeti ágazatban (3922/91/EGK rendelet) az „elsődlegesen annak a tagállamnak a területén alkalmazott személy, amelyben lakóhellyel rendelkezik” [módosított 1408/71 rendelet] 14. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő fogalmát (a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a joghatóság és az egyedi munkaszerződések terén [44/2001/EK rendelet] használt,) a „munkavállaló szokásos munkavégzési helyének” [ez utóbbi rendelet] 19. cikke 2. pontjának a) alpontjában szereplő fogalomához hasonlóan értelmezni?

33. A Curtea de Apel Ploiești (Románia) által 2021. április 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-216/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) A 2006. december 13-i 2006/928/EK európai bizottsági határozattal létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmust (MCV) valamely európai uniós intézmény EUMSZ 267. cikk értelmében vett jogi aktusának kell-e tekinteni, amely az Európai Unió Bírósága által értelmezhető? A 2006. december 13-i 2006/928/EK európai bizottsági határozattal létrehozott MCV tartalma, jellege és időbeli hatálya a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló, Románia által 2005. április 25-én Luxemburgban aláírt szerződés hatálya alá tartozik-e? Az MCV keretében készült jelentésekben előírt követelmények kötelezőek-e a román államra nézve?
- 2) Értelmezhető-e úgy a bírói függetlenségnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikke (1) [bekezdésének] második [albekezdésében] és az Alapjogi Charta 47. cikkében foglalt, valamint az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában kidolgozott elve az EUSZ 2. cikkre tekintettel, hogy az a hivatalban lévő bírák előléptetésével kapcsolatos eljárásokra is vonatkozik?
- 3) Sérül-e ezen elv egy olyan előléptetési rendszernek a felsőbb szintű bíróságon belül történő létrehozása révén, amely kizárólag az ellátott tevékenységnek és a tanúsított magatartásnak a

fellebbviteli bíróság elnökéből és bíráiból álló bizottság általi összefoglaló értékelésén alapul, amely bizottság a bírák időszakos értékelése mellett elkülönülten végzi mind a bírák előléptetési célú értékelését, mind az általuk hozott ítéletek bírósági felülvizsgálatát?

4) Sérül-e a bírói függetlenségnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikke (1) [bekezdésének] második [albekezdésében] és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében foglalt, valamint az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában kidolgozott elve az EUSZ 2. cikkre tekintettel, ha a román állam nem tartja tiszteletben az uniós jogot illetően a kiszámíthatóság és a jogbiztonság elvét azáltal, hogy elfogadja az MCV-t és annak jelentéseit, és több mint 10 éven át betartja azokat, majd ezt követően előzetes bejelentés nélkül módosítja a nem vezetői beosztásban lévő bírák előléptetésének eljárását, megsértve az MCV ajánlásait?

34. A Curtea de Apel Oradea (Románia) által 2021. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-301/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében szereplő rendelkezéseket, amelyek biztosítják, hogy a bírósági eljárás „minden olyan személy számára [hozzáférhető legyen], akik úgy érzik, hogy az egyenlő bánásmód elve alkalmazásának elmulasztása miatt őket sérelem érte”, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésében szereplő rendelkezéseket, amelyek értelmében mindenkinek joga van „a hatékony jogorvoslathoz, [és] hogy ügyét tisztességesen tárgyalják”, hogy azokkal ellentétes a Legea dialogului social nr. 62/2011 (a szociális partnerek közötti párbeszédéről szóló 62/2011. sz. román törvény) 211. cikkének c) pontjában szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a kártérítési kereset előterjesztésére rendelkezésre álló hároméves határidő „a kár bekövetkezésének napján” kezdődik függetlenül attól, hogy a felpereseknek tudomása volt-e a kár bekövetkezéséről (és annak mértékéről)?

2) Úgy kell-e értelmezni a [2000/78] irányelv 2. cikke (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit, valamint 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának utolsó fordulatát, hogy azokkal ellentétes a Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (a közpénzekből fizetett személyi állomány egységes díjazásáról szóló, 2009. november 5-i 330. sz. román kerettörvény) 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő – az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék, Románia) által a törvényességi jogorvoslattal kapcsolatban meghozott 7/2019. sz. (a Monitorul Oficial al României [Románia hivatalos lapja] 2019. május 6-i 343. számában közzétett) ítéletben értelmezett – rendelkezéshez hasonló rendelkezés olyan körülmények között, amelyekben a felperesek jogszabály alapján nem kérhették a bírói karba való belépéskor történő besorolásuknak megfelelő illetmény emelését azt követően, hogy hatályba lépett a 330/2009. [sz.] törvény – olyan jogalkotási aktus, amely kifejezetten előírta, hogy a díjazás jelenleg és a jövőben is kizárólag az [említett] törvényben rögzített díjazásnak felel meg –, következésképpen a munkatársaikhoz képest többek között az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés érte őket a díjazást illetően, ami valójában azt jelenti, hogy 2019. decemberben/2020. januárban kizárólag a 2010. január előtt hivatalba lépő idősebb bírák (akikre 2006 és 2009 között hozott olyan ítéletek vonatkoztak, amelyek rendelkező részét [az Înalta Curte de Casație și Justiție {legfőbb semmítő- és ítélőszék}] a 7/2009. sz. ítélete révén 2019-ben értelmezte) részesültek a 2010 és 2015 közötti időszakra vonatkozóan (a jelen eljárás tárgyát képező peres eljárás révén igényelthez hasonló) visszamenőleges díjazásban, noha az említett időszakban a felperesek is bírói feladatkört láttak el, és ugyanazt a munkát, azonos feltételekkel és azonos intézménynél végezték?

3) Úgy kell-e értelmezni a [2000/78] irányelv rendelkezéseit, hogy azokkal kizárólag akkor ellentétes a hátrányos megkülönböztetés, ha az az említett irányelv 1. cikkében felsorolt szempontok valamelyikén alapul, vagy ellenkezőleg, e rendelkezésekkel – amelyek adott esetben kiegészülnek az uniós jog más rendelkezéseivel – általánosságban ellentétes az, ha valamely munkavállalót a díjazás tekintetében egy

másik alkalmazottól eltérő bánásmódban részesítenek, amennyiben azonos munkáltató számára azonos időszakban és azonos feltételek mellett, ugyanazt a munkát végzi?

35. A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2021. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-311/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Hogyan kell meghatározni a 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében szereplő „a kölcsönzött munkavállalók általános védelmének” fogalmát, illetve többet foglal-e magában ez a fogalom annál a védelemnél, amelyet a nemzeti és az uniós jog valamennyi munkavállaló tekintetében kötelező jelleggel előír?

2. Milyen feltételeknek és kritériumoknak kell teljesülniük annak megállapításához, hogy valamely kollektív szerződésben a 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében rögzített egyenlő bánásmód elvétől eltérő szabályok megállapítására a kölcsönzött munkavállalók munka- és foglalkoztatási feltételei tekintetében a kölcsönzött munkavállalók általános védelmének tiszteletben tartása mellett került sor?

a) Az általános védelem tiszteletben tartását kell-e – elvontan – vizsgálni a kollektív szerződés hatálya alá tartozó kölcsönzött munkavállalók kollektív szerződési munkafeltételei alapján, vagy a kollektív szerződési és azon munkafeltételeket összehasonlító, értékelő vizsgálatot kell végezni, amelyek azon vállalkozásban állnak fenn, amelynek rendelkezésére bocsátják a kölcsönzött munkavállalókat (kölsönvevő)?

b) Az egyenlő bánásmód elvétől a munkabér tekintetében való eltérés esetében megköveteli-e az általános védelemnek a 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében előírt tiszteletben tartása, hogy a munkaerő-kölcsönző és a kölcsönzött munkavállalók között határozatlan idejű munkaviszony álljon fenn?

3. Elő kell-e írnia a nemzeti jogalkotónak a szociális partnerek számára a kölcsönzött munkavállalók általános védelme 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett tiszteletben tartásának feltételeit és kritériumait, ha a nemzeti jogalkotó lehetőséget biztosít a szociális partnerek számára arra, hogy olyan kollektív szerződéseket kössenek, amelyek a kölcsönzött munkavállalók munka- és foglalkoztatási feltételei tekintetében az egyenlő bánásmód követelményétől eltérő szabályokat állapítanak meg, és a nemzeti kollektív szerződési rendszer olyan követelményeket ír elő, amelyek alapján a szociális partnerek érdekei közötti észszerű egyensúly megteremtése várható (a kollektív szerződések helyességére vonatkozó garancia)?

4. A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

a) Biztosítják-e a kölcsönzött munkavállalók általános védelmének a 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett tiszteletben tartását az olyan jogszabályok, amelyek – mint az Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (a munkaerő-kölcsönzésről szóló törvény) 2017. április 1-jétől hatályos változata – a következőket írják elő: a kölcsönzött munkavállalókra vonatkozó bérminimum; az ugyanazon kölcsönvevő rendelkezésére bocsátás maximális időtartama; az egyenlő bánásmód elvétől a munkabér tekintetében való eltérés időbeli korlátozása; az egyenlő bánásmód elvétől eltérő kollektív szerződési szabályozás alkalmazhatatlansága olyan kölcsönzött munkavállalók esetében, akik a kölcsönvevő rendelkezésére bocsátást megelőző utolsó hat hónapban léptek ki a kölcsönvevőtől vagy a kölcsönvevővel az Aktiengesetz (a részvénytársaságokról szóló törvény) 18. § -a értelmében vett vállalkozáscsoportot képező munkáltatótól; valamint a kölcsönvevő arra vonatkozó kötelezettsége, hogy főszabály szerint a saját állandó munkavállalóira vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett biztosítson hozzáférést a kölcsönzött munkavállaló számára a közösségi létesítményekhez vagy szolgáltatásokhoz (különösen például a gyermekfelügyeleti létesítményekhez, a közétkeztetéshez és a közlekedési eszközökhöz)?

b) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Ez a helyzet áll-e fenn akkor is, ha a vonatkozó jogszabályok a munkaező-kölcsönzésről szóló törvény 2017. március 31-ig hatályos változatához hasonlóan nem írják elő az egyenlő bánásmód elvétől a munkabér tekintetében való eltérés időbeli korlátozását, és nem pontosítják időbeli szempontból azt a követelményt, hogy a munkaező-kölcsönzés csak „ideiglenes” lehet?

5. A harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

A 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdése alapján a kölcsönzött munkavállalók munka- és foglalkoztatási feltételei tekintetében az egyenlő bánásmód elvétől eltérő, kollektív szerződésekkel megállapított szabályok esetében korlátozás nélkül felülvizsgálhatják-e a nemzeti bíróságok e kollektív szerződések abból a szempontból, hogy az eltérésekre a kölcsönzött munkavállalók általános védelmének tiszteletben tartása mellett került-e sor, vagy az Alapjogi Charta 28. cikke és/vagy a 2008/104/EK irányelv (19) preambulumbekzdésében „a szociális partnerek autonómiájára” való hivatkozás azt követeli meg, hogy a szociális partnerek a bíróság által csak korlátozottan felülvizsgálható mérlegelési mozgástérrel rendelkezzenek a kölcsönzött munkavállalók általános védelmének tiszteletben tartása tekintetében, és – ha igen – meddig terjed ez a mozgástér?

Polgári ügyszak

70. A Tribunalul București (Románia) által 2021. március 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-200/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Ellentétes-e a 93/13 irányelvvel a polgári perrendtartásról szóló törvénykönyv VI. fejezetének 712. és azt követő cikkeiben foglalthoz hasonló olyan nemzeti jogi szabály, amely 15 napos határidőt ír elő arra, hogy az adós végrehajtási kifogás keretében a végrehajtható okirat valamely szerződéses kikötésének tisztességtelen jellegére hivatkozhatson, amennyiben a végrehajtható okiratban szereplő tisztességtelen feltételek fennállásának megállapítására irányuló keresetre semmilyen határidő nem vonatkozik, és ez utóbbi keretében az adósnak lehetősége van arra, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvénykönyv 638. cikkének (2) bekezdésével összhangban az okirat végrehajtásának felfüggesztését kérje?

71. A Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Spanyolország) által 2021. április 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-215/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

A fogyasztóknak a tisztességtelen szerződési feltételekkel szembeni, a 93/13/EGK irányelv alapján előterjesztett igényei kapcsán, peren kívüli egyezség esetén a Ley de Enjuiciamiento Civil (polgári perrendtartás) 22. cikke azt írja elő, hogy a fogyasztó viseli a perköltségeket, tekintet nélkül az eladó vagy szolgáltató által előzőleg tanúsított, az előzetesen előterjesztett követelések kielégítését elmulasztó magatartásra. Ez a spanyol eljárási szabályozás olyan jelentős akadályt képez-e, amely visszatartja a fogyasztót attól, hogy a szerződési feltétel vélhetően tisztességtelen jellegének hatékony bírósági felülvizsgálatához való jogával éljen, és amely sérti a tényleges érvényesülés elvét, illetve a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését?

72. A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2021. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-263/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Összeegyeztethető-e a 2001/29/EK irányelvvel vagy általában véve az uniós jog általános elveivel a Ley de Propiedad Intelectual (szellemi tulajdonról szóló törvény) új 25. cikkének (10) bekezdésében szereplő, a jogi személy összetételére vonatkozó szabályozás?

2) Összeegyeztethető-e a 2001/29/EK irányelvvel, illetve az uniós jog általános elveivel az, hogy a nemzeti szabályozás az említett jogi személyt feljogosítja arra, hogy információkat – ideértve egyes számviteli információkat is – kérjen azon személyektől, akik a magáncélú másolat után járó díjazás megfizetésének kötelezettsége alóli mentesüléshez kérnek igazolást?

73. Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2021. május 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-290/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy nemcsak a műsorsugárzó szervezet, hanem az oszthatatlan és egységes műsorsugárzási cselekményben közreműködő műholdasprogramcsomag-szolgáltató is csupán abban az államban végez – adott esetben hozzájáruláshoz kötött – felhasználási cselekményt, ahol a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett a műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba juttatják, és ebből következően a műholdasprogramcsomag-szolgáltató műsorsugárzási cselekményben való közreműködése révén nem kerülhet sor a szerzői jogok megsértésére a vétel helye szerinti államban?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a 93/83 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, hogy a műhold útján történő nyilvánossághoz közvetítés során további szereplőként közreműködő műholdasprogramcsomag-szolgáltatónak, amely különböző műsorsugárzó szervezetek ingyenes és előfizetéses televíziós műsorainak nagyfelbontású kódolt jeleit saját elképzelése szerint csomagba foglalja, és az ily módon előállított önálló audiovizuális terméket díj ellenében kínálja ügyfeleinek, a programcsomagban foglalt ingyenes televíziós műsorok védelemben részesülő tartalma tekintetében is be kell szereznie az érintett jogok jogosultjának külön engedélyét annak ellenére, hogy ügyfelei számára e tekintetben egyébként is csupán olyan művekhez biztosít hozzáférést, amelyek a vételi területen – jöllehet rosszabb, normál felbontású minőségben – már mindenki számára szabadon hozzáférhetők?

74. Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2021. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-300/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Az (EU) 2016/679 rendelet (általános adatvédelmi rendelet) rendelkezéseinek megsértése mellett arra is szükség van-e az általános adatvédelmi rendelet 82. cikke szerinti kártérítés megítéléséhez, hogy a felperes kárt szenvedjen, vagy már önmagában az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseinek megsértése is elegendő a kártérítés megítéléséhez?

2) A tényleges érvényesülés és egyenértékűség elve mellett további uniós jogi előírások is vonatkoznak-e a kártérítés megállapítására?

3) Összeegyeztethető-e az uniós joggal az az álláspont, amely szerint a nem vagyoni kár megítélésének az a feltétele, hogy a jogsértés legalább bizonyos súlyú olyan következménnyel vagy hatással járjon, amely meghaladja a jogsértés által kiváltott bosszúságot?

75. A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2021. május 12-én benyújtott előzetes

döntéshozatal iránti kérelem (C-306/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az általános adatvédelmi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy azzal ellentétes e rendeletnek a nemzetgyűlési választások lebonyolításához hasonló, látszólag tisztán belső helyzetre való alkalmazása, ha a védelem tárgyát személyek – uniós polgárok – személyes adatai képezik, és az adatkezelési műveletek nem korlátozódnak az érintett tevékenység során történő adatgyűjtésre?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: mentesíti-e a látszólag az uniós jog hatályán kívül eső nemzetgyűlési választások lezárása az adatkezelőket, az adatfeldolgozókat és a személyes adatokat tároló személyeket a rendeletből mint az uniós polgárok személyes adatai uniós szintű védelmének egyetlen eszközéből eredő kötelezettségeik alól? Kizárólag attól a tevékenységtől függ-e a rendelet alkalmazhatósága, amelynek céljából a személyes adatokat előállítják, illetve gyűjtik, ami egyúttal ahhoz a következtetéshez vezet, hogy a rendelet későbbi alkalmazhatósága kizárt?

3) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: ellentétes-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk[e (1) bekezdés]ének e) pontjával és az arányosságnak az e rendelet (4) és (129) preambulumbekkezdésében rögzített elvével a rendelet végrehajtására vonatkozó, a szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely eleve kizárja és korlátozza annak lehetőségét, hogy a választási eredmények szavazóhelyiségekben történő rögzítése során videófelveteleket készítsenek, nem teszi lehetővé a dokumentálási eljárás egyes elemeinek differenciálását és szabályozását, és kizárja annak lehetőségét, hogy a rendelet céljait – a személyek személyes adatainak védelmét – más eszközökkel érhék el?

4) Másodlagosan és az uniós jog hatályával összefüggésben – a helyhatósági választások és az európai parlamenti választások lebonyolítása során –: ellentétes-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk[e (1) bekezdés]ének e) pontjával és az arányosságnak az e rendelet (4) és (129) preambulumbekkezdésében rögzített elvével a rendelet végrehajtására vonatkozó, a szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely eleve kizárja és korlátozza annak lehetőségét, hogy a választási eredmények szavazóhelyiségekben történő rögzítése során videófelveteleket készítsenek, a dokumentálási eljárás egyes elemeit nem differenciálja és nem szabályozza, és ezt még csak lehetővé sem teszi, és kizárja annak lehetőségét, hogy a rendelet céljait – a személyek személyes adatainak védelmét – más eszközökkel érhék el?

5) Ellentétes-e az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének e) pontjával a megtartott választások jogszerű lebonyolításának megállapítására és eredményeinek rögzítésére irányuló tevékenységek olyan közérdekű feladatnak minősítése, amely a szavazóhelyiségekben jelen lévő személyek személyes adatai tekintetében igazol egy meghatározott, az arányosság követelményének hatálya alá tartozó beavatkozást, ha az említett személyek törvényben szabályozott hivatalos közfeladatot látnak el?

6) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e a személyes adatok védelmével a személyes adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó olyan nemzeti jogi tilalom bevezetése, amely korlátozza annak lehetőségét, hogy személyes adatokat nem tartalmazó anyagokról, objektumokról vagy tárgyokról kiegészítő jelleggel videófelveteleket készítsenek, ha a dokumentálási eljárásban potenciálisan fennáll a lehetősége annak, hogy a videófelvétel-készítés során személyes adatokat is gyűjtenek a szavazóhelyiségben jelen lévő, az érintett időpontban közérdekű tevékenységet végző személyektől?

76. Az Østre Landsret (Dánia) által 2021. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal

iránti kérelem (C-352/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: dán

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a „Brüsszel I” rendelet 16. cikkének 5. pontjával összefüggésben értelmezett 15. cikkének 5. pontját, hogy az e rendelet 16. cikkének 5. pontjában foglalt kivétel hatálya alá tartozik a nem kereskedelmi célra használt, kedvtelési célú vízi járműre vonatkozó hajótest-biztosítás, és következésképpen e rendelet 15. cikkének 5. pontja alapján érvényes az olyan biztosítási szerződés, amely az e rendelet 11. cikkében foglalt szabálytól eltérő joghatósági megállapodást tartalmaz?

77. A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2021. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-340/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2016/679 rendelet 24. és 32. cikkét, hogy annak megállapításához, hogy a meghozott technikai és szervezési intézkedések nem megfelelőek, elegendő, ha a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 12. pontja értelmében vett jogosulatlan közlése vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés valósul meg olyan személyek közreműködésével, akik nem alkalmazottai az adatkezelő szervezetének, és akik nem állnak az adatkezelő ellenőrzése alatt?

2. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, mi a bírósági felülvizsgálat tárgya és terjedelme annak vizsgálata során, hogy megfelelőek-e az adatkezelő által az (EU) 2016/679 rendelet 32. cikke alapján hozott technikai és szervezési intézkedések?

3. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni az elszámoltathatóság (EU) 2016/679 rendelet (74) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkének (2) bekezdése és 24. cikke szerinti elvét, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 82. cikkének (1) bekezdése szerinti peres eljárás során az adatkezelőt terheli a rendelet 32. cikke alapján hozott technikai és szervezési intézkedések megfelelőségével kapcsolatos bizonyítási teher? Tekintható-e a szakértői vélemény beszerzése annak megállapításához szükséges és elégséges bizonyítéknak, hogy olyan esetben, mint a jelen ügybeli, az adatkezelő által hozott technikai és szervezési intézkedések megfelelőek voltak-e, ha a személyes adatok jogosulatlan közlését és az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést „hackertámadás” eredményezi?

4. Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2016/679 rendelet 82. cikkének (3) bekezdését, hogy – mint a jelen ügyben – a személyes adatoknak olyan személy közreműködésével megvalósuló „hackertámadás” révén az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 12. pontja értelmében vett jogosulatlan közlése és az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés, akik nem az adatkezelő szervezetének alkalmazottai, és akik nem az adatkezelő ellenőrzése alatt állnak, olyan körülménynek minősül, amelyért az adatkezelőt semmilyen módon nem terheli felelősség, és amely alapján mentesül a felelősség alól?

5. Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2016/679 rendelet (85) és (146) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 82. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy a személyes adatokhoz való jogosulatlan hozzáférésként és azok „hackertámadás” révén történő terjesztésével megvalósuló adatvédelmi incidens – olyan esetben, mint a jelen ügybeli – önmagában az érintett személy személyes adatokkal való esetleges jövőbeli visszaéléssel kapcsolatos aggodalma, negatív előérzete, féltelme a nem vagyoni kár táján értelmezendő fogalmába tartozik, és kártérítésre jogosít akkor is, ha az ilyen visszaélést nem állapították meg és/vagy az érintett személyt nem érte további kár?

78. A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia) által 2021. június 4-én

benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-354/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: litván

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésének 1) pontját és 69. cikkének (5) bekezdését, hogy azokkal nem ellentétes az ingatlan fekvése szerinti tagállam azon jogi szabályozása, amely szerint tulajdonjogok csak abban az esetben jegyezhetők be európai öröklési bizonyítvány alapján az ingatlan-nyilvántartásba, ha a nyilvántartásba vételhez szükséges valamennyi adat szerepel az európai öröklési bizonyítványban

79. A Cour de cassation (Belgium) által 2021. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-358/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Összeegyeztethető-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-án Luganóban aláírt egyezmény 23. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és (2) bekezdésével, ha a joghatósági kikötés olyan általános szerződési feltételekben szerepel, amelyekre az írásban megkötött szerződés egy olyan honlap hiperlinkjének feltüntetésével utal, amelyhez a hozzáférés lehetővé teszi az említett általános szerződési feltételekről való tudomásszerzést, azok letöltését és kinyomtatását anélkül, hogy azt a felet, amellyel szemben e kikötést alkalmazzák, kifejezetten felhívták volna arra, hogy az említett honlapon található rubrika bejelölésével fogadja el ezeket az általános szerződési feltételeket?

80. A Landgericht München (Németország) által 2021. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-370/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2011/7/EU irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdését ugyanezen irányelv 3. cikkével összefüggésben, hogy egységes szerződéses jogviszony alapján időszakosan keletkező díjkövetelések esetében minden egyes díjkövetelés tekintetében fennáll a legalább 40 euró összegű átalány megfizetésének követelésére való jogosultság?

81. A Višje sodišče v Mariboru (Szlovénia) által 2021. június 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-405/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: szlovén

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 93/13/EGK tanácsi irányelv 8. és 8a. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal nem ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek a „jóhiszeműség” és a „jelentős egyenlőtlenség” két feltételét vagylagosnak (elkülönült, önálló és egymástól független feltételeknek) minősítik, és így valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapításához elegendő az említett két feltétel közül csupán az egyikhez kapcsolódó meghatározó tények fennállása?

Gazdasági ügyszak

47. A Justice de paix du canton de Forest (Belgium) által 2021. június 4-én benyújtott

előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-351/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

- 1) A 2007/64/EK irányelv 38. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a pénzügyi szolgáltatót gondossági vagy eredménykötelem terheli-e a „kedvezményezettre vonatkozó információ” rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban?
- 2) Az e rendelkezésben foglalt „kedvezményezettre vonatkozó információk” magukban foglalják-e azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a fizetés tekintetében kedvezményezett természetes vagy jogi személy azonosítását?

Előzetes döntéshozatal tárgyában közzétett határozatok

Büntető ügyszak

19. A Bíróság (hetedik tanács) 2021. május 20-i végzése – (a Tribunal correctionnel de Bordeaux [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-88/20. sz. ügy)⁴

A Tribunal correctionnel de Bordeaux (Franciaország) által 2019. december 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Közigazgatási ügyszak

Általános közigazgatási jogterület

107. A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. május 5-i végzése (a Tribunal du travail de Liège [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VT kontra Centre public d'action sociale de Liège (CPAS) (C-641/20. sz. ügy)⁵

A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. és 13. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartája 19. cikkének (2) bekezdésével és 47. cikkével összefüggésben, valamint ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem tulajdonít automatikus halasztó hatályt egy harmadik országbeli állampolgár által az említett irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében vett olyan kiutasítási határozattal szemben indított jogorvoslatnak, amelyet azt követően fogadtak el, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikke alapján visszavonta a menekültkénti elismerést, és ezzel összefüggésben a jogorvoslat elbírálásának időtartamára az ideiglenes tartózkodáshoz való jogát és az alapvető szükségleteinek abban a kivételes esetben történő biztosítását, ha a súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgárt e határozat végrehajtása az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása komoly veszélyének teheti ki. Ennek keretében az olyan jogvitában eljáró nemzeti bíróságnak, amelynek kimenetele a kiutasítási határozat joghatásainak esetleges felfüggesztésétől függ, úgy kell tekintenie, hogy az e határozat ellen benyújtott kereset automatikusan halasztó hatállyal bír, amennyiben e kereset olyan érvelést tartalmaz, amely nem tűnik nyilvánvalóan megalapozatlannak, és amely annak bizonyítására irányul, hogy ez a határozat a harmadik országbeli állampolgárt az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása komoly veszélyének tenné ki.

⁴ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 6. szám, Büntető ügyszak 15. sz. alatt.

⁵ A kérdést l.: Hírlevél XII. évfolyam, 3. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 52. sz. alatt.

108. A Bíróság (hetedik tanács) 2021. május 18-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Steiermark [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI kontra Landespolizeidirektion Steiermark (C-920/19. sz. ügy)⁶

1) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal kizárólag azon okból nem ellentétes a szerencsejátékpiacon-szervezés kettős rendszere, hogy a sorsolós játékok és a játékkaszinókban folytatott szerencsejátékok feletti monopólium jogosultjának reklámtevékenységei a szerencsejátékokban való aktív részvételre ösztönöznek, például azáltal, hogy a játékot ártalmatlan színben tüntetik fel, a játéknak a bevételek közérdekű tevékenységekre fordítása révén pozitív képet kölcsönöznek, vagy a játék vonzerejét olyan vonzó reklámüzenetekkel növelik, amelyek jelentős nyereseményeket helyeznek kilátásba.

2) Az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell értelmezni, hogy az arra kötelezi a tagállami bíróságot, hogy a nemzeti jog EUMSZ 56. cikkel ellentétes rendelkezésének alkalmazását mellőzze, még abban az esetben is, ha ugyanezen tagállam magasabb szintű bírósága megállapította e rendelkezés uniós joggal való összeegyeztethetőségét.

109. A Bíróság (nagytanács) 2021. június 15-i ítélete (a Hof van beroep te Brussel [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA kontra Gegevensbeschermingsautoriteit (C-645/19. sz. ügy)⁷

1) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (általános adatvédelmi rendelet) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 55. cikkének (1) bekezdését, 56–58. cikkét és 60–66. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a tagállami felügyeleti hatóság, amely az e rendelet 58. cikke (5) bekezdésének végrehajtása céljából elfogadott nemzeti jogszabályok szerint e rendelet bármely állítólagos megsértése esetén jogosult e tagállam bíróságait tájékoztatni és adott esetben keresetet indítani, jóllehet e hatóság az ilyen adatkezelés tekintetében nem minősül az ugyanezen rendelet 56. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „fő felügyeleti hatóságnak”, gyakorolhatja e hatáskörét a határokon átnyúló adatkezelés vonatkozásában, amennyiben erre azon helyzetek egyikében kerül sor, amikor a 2016/679 rendelet az említett felügyeleti hatóság illetékességét írja elő az azt megállapító határozat elfogadása tekintetében, hogy ezen adatkezelés sérti az abban foglalt szabályokat, valamint amennyiben tiszteletben tartják az említett rendelet által előírt együttműködési és egységességi eljárásokat.

2) A 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy határokon átnyúló személyesadat-kezelés esetén a fő felügyeleti hatóságtól eltérő tagállami felügyeleti hatóság e rendelkezés értelmében vett, bírósági eljárás kezdeményezésére vonatkozó hatáskörének gyakorlása nem követeli meg, hogy a határokon átnyúló adatkezelés szempontjából adatkezelőnek vagy adatfeldolgozónak minősülő azon személy, aki ellen ezen eljárást kezdeményezik, e tagállam területén tevékenységi központtal vagy más tevékenységi hellyel rendelkezzen.

3) A 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a fő felügyeleti hatóságtól eltérő tagállami felügyeleti hatóság azon hatásköre, hogy e rendelet bármely állítólagos megsértése esetén jogosult e rendelkezés értelmében e tagállam bíróságait tájékoztatni és adott esetben keresetet indítani, mind az adatkezelőnek az említett hatóság tagállamában található tevékenységi központja, mind pedig ezen adatkezelő más tevékenységi helye tekintetében gyakorolható, amennyiben a bírósági

⁶ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 6. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 58. sz. alatt.

⁷ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 1. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 5. sz. alatt.

kereset az említett tevékenységi hely tevékenységével összefüggésben végzett adatkezelésre vonatkozik, és az említett hatóság az első kérdésre adott válasszal összhangban jogosult e hatáskör gyakorlására.

4) A 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam felügyeleti hatósága, amely nem minősül az e rendelet 56. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „fő felügyeleti hatóságnak”, 2018. május 25., azaz e rendelet alkalmazásának kezdő időpontja előtt bírósági eljárást kezdeményezett személyes adatok határokon átnyúló kezelése vonatkozásában, az uniós jog szempontjából e kereset a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései alapján fenntartható, amely irányelv az általa előírt szabályoknak a hatályon kívül helyezésének időpontjáig elkövetett megsértése vonatkozásában továbbra is alkalmazandó. E keresetet ezenkívül az említett hatóság a 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdése alapján az ugyanezen időpontot követően elkövetett jogsértések miatt is benyújthatja, amennyiben arra azon helyzetek egyikében kerül sor, amelyekben e rendelet kivételesen nem „fő felügyeleti hatóságnak” minősülő tagállami felügyeleti hatóság illetékességét írja elő az azt megállapító határozat elfogadása tekintetében, hogy az érintett adatkezelés sérti a fenti rendeletben a természetes személyek személyes adatainak kezeléséhez kapcsolódó jogok védelmére vonatkozóan szereplő szabályokat, és tiszteletben tartják az ugyanezen rendeletben előírt együttműködési és egységességi eljárásokat, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

5) A 2016/679 rendelet 58. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés közvetlen hatállyal rendelkezik, és ezért a nemzeti felügyeleti hatóság akkor is hivatkozhat az említett rendelkezésre magánszemélyek elleni kereset indítása vagy folytatása érdekében, ha ugyanezt a rendelkezést kifejezetten nem hajtották végre az érintett tagállam jogszabályaiban.

110. A Bíróság (negyedik tanács) 2021. június 17-i ítélete (a Klagenævnet for Udbud [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Simonsen & Weel A/S kontra Region Nordjylland og Region Syddanmark (C-23/20. sz. ügy)⁸

1) A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 49. cikkét és V. melléklete C. részének 7. és 8. pontját, valamint 10. pontjának a) alpontját – összefüggésben értelmezve ezen irányelv 33. cikkével, továbbá az egyenlő bánásmód és az átláthatóság említett irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt elvével – úgy kell értelmezni, hogy a közbeszerzési eljárást megindító hirdetményben rögzíteni kell a keretmegállapodás alapján leszállítandó termékek becsült mennyiségét és/vagy becsült értékét, valamint a legnagyobb mennyiségét és/vagy legmagasabb értékét, és e határ elérésekor az említett keretmegállapodás minden joghatását elveszti.

2) A 2014/24 irányelv 49. cikkét, valamint V. melléklete C. részének 7. pontját és 10. pontjának a) alpontját – összefüggésben értelmezve az ezen irányelv 33. cikkével, továbbá az egyenlő bánásmód és az átláthatóság említett irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt elvével – úgy kell értelmezni, hogy a közbeszerzési eljárást megindító hirdetményben a keretmegállapodás alapján leszállítandó termékek becsült mennyiségét és/vagy becsült értékét, valamint a legnagyobb mennyiségét és/vagy legmagasabb értékét teljeskörűen rögzíteni kell, és hogy e hirdetményben olyan további követelmények határozhatók meg, amelyek e hirdetményhez való hozzáadásáról az ajánlatkérő szerv határoz.

3) A 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaitélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 2d. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha sor került közbeszerzési eljárást megindító hirdetménynek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételére, e rendelkezést még akkor sem kell alkalmazni, ha egyrészt az előirányzott keretmegállapodás alapján leszállítandó termékek becsült

⁸ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 4. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 48. sz. alatt.

mennyisége és/vagy becsült értéke nem e hirdetményből, hanem az ajánlattételhez szükséges dokumentációból következik, másrészt pedig sem az említett hirdetmény, sem pedig e dokumentáció nem tesz említést az említett keretmegállapodás alapján leszállítandó termékek legnagyobb mennyiségéről és/vagy legmagasabb értékéről.

111. A Bíróság (nagytanács) 2021. június 22-i ítélete (a Satversmes tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – B által indított eljárás (C-439/19. sz. ügy)⁹

1) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azt alkalmazni kell a gépjárművezetőkkel szemben közúti közlekedési jogsértések miatt kiszabott büntetőpontokra vonatkozó személyes adatok kezelésére.

2) Az (EU) 2016/679 rendelet rendelkezéseit, különösen az 5. cikkének (1) bekezdését, 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját és 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely a gépjárművezetőkkel szemben közúti közlekedési jogsértés miatt kiszabott büntetőpontok nyilvántartásának vezetésével megbízott közhatalmi szervet arra kötelezi, hogy ezeket az adatokat tegye a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, anélkül, hogy a hozzáférést kérő személynek igazolnia kellene az említett adatok megszerzéséhez fűződő különös érdekét.

3) Az (EU) 2016/679 rendelet rendelkezéseit, különösen az 5. cikkének (1) bekezdését, 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját és 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely lehetővé teszi a gépjárművezetőkkel szemben közúti közlekedési jogsértés miatt kiszabott büntetőpontok nyilvántartásának vezetésével megbízott közhatalmi szerv számára, hogy ezeket az adatokat további felhasználás céljából közölje a gazdasági szereplőkkel.

4) Az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha valamely tagállamnak egy olyan nemzeti jogszabály ellen irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában eljáró alkotmánybírósága, amely a Bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában hozott határozata alapján az uniós joggal összeegyeztethetetlennek bizonyul, a jogbiztonság elvének alkalmazásával úgy határoz, hogy e jogszabály joghatásait az ezen alkotmányjogi panasz tárgyában hozott végleges és jogerős határozat kihirdetésének időpontjáig fenntartja.

112. A Bíróság (nagytanács) 2021. június 22-i ítélete (a Cour constitutionnelle [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL kontra Conseil des ministres (C-718/19. sz. ügy)¹⁰

Az EUMSZ 20. és EUMSZ 21. cikket, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy:

— azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az uniós polgárokkal és családtagjaikkal szemben a velük szemben közrendi okokból hozott kiutasítási határozat meghozatalát követően a számukra a fogadó tagállam területének elhagyására előírt határidő alatt vagy e határidő meghosszabbítása alatt a szökés veszélyének elkerülése érdekében olyan rendelkezéseket alkalmaz, amelyek hasonlóak a harmadik országbeli állampolgárokat illetően a harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a

⁹ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 9. szám, Polgári ügyszak, 62. sz. alatt.

¹⁰ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 1. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 8. sz. alatt.

tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikke (3) bekezdésének a nemzeti jogba való átültetésére irányuló rendelkezésekhez, feltéve hogy az előbbi rendelkezések tiszteletben tartják a 2004/38 irányelv 27. cikkében előírt általános elveket, és nem kedvezőlenebbek, mint az utóbbi rendelkezések;

— azokkal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely azon uniós polgárokkal és családtagjaikkal szemben, akik az előírt határidőnek vagy e határidő meghosszabbításának lejártáig nem tettek eleget a velük szemben közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott kiutasítási határozatnak, kitoloncolás céljából maximum nyolc hónapig terjedő őrizetbe vételi intézkedést foganatosít, amely időtartam azonos az ilyen okok miatt a 2008/115 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján hozott kiutasítási határozatnak eleget nem tevő harmadik országbeli állampolgárokkal szemben a nemzeti jog alapján alkalmazandó időtartammal.

113. A Bíróság (nagytanács) 2021. június 22-i ítélete (a Raad van State [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – FS kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-719/19. sz. ügy)¹¹

Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az uniós polgárnak a fogadó tagállam területéről való kiutasítására vonatkozó, e rendelkezés alapján azzal az indokkal hozott határozat, hogy ezen uniós polgár már nem rendelkezik ezen irányelv alapján e területen ideiglenes tartózkodáshoz való joggal, nem minősül teljes mértékben végrehajtottnak azon egyszerű ténynél fogva, hogy az említett uniós polgár fizikailag elhagyta az említett területet a kiutasítási határozatban az önkéntes távozásra előírt határidőn belül. Ahhoz, hogy az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján az ugyanezen területen való új tartózkodási jog illesse meg, az ilyen kiutasítási határozattal érintett uniós polgárnak nem csupán fizikailag kell elhagynia a fogadó tagállam területét, hanem az e területen való tartózkodásának is ténylegesen véget kell vetnie, oly módon, hogy az említett területre való visszatérésekor nem tekinthető úgy, hogy tartózkodása valójában az ugyanezen területen való korábbi tartózkodásának folytatása. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az érintett uniós polgár sajátos helyzetét jellemző összes konkrét körülményre tekintettel ez a helyzet áll-e fenn. Ha e vizsgálatból az tűnik ki, hogy az uniós polgár nem vetett véget ténylegesen a fogadó tagállam területén való ideiglenes tartózkodásának, e tagállam nem köteles az ezen uniós polgárral szemben már meghozott kiutasítási határozatot megalapozó ugyanazon tények alapján új kiutasítási határozatot hozni, hanem ez előbbi határozatra támaszkodhat annak érdekében, hogy e polgárt a területének elhagyására kötelezze.

114. A Bíróság (ötödik tanács) 2021. június 24-i ítélete (az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – DB Netz AG kontra Bundesrepublik Deutschland (C-12/20. sz. ügy)¹²

1) A versenyképes árufuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló, 2010. szeptember 22-i 913/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdését, 14. cikkének (9) bekezdését és 18. cikkének c) pontját, valamint az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló, 2012. november 21-i 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 27. cikkének az ezen irányelv IV. melléklete 3. pontjának a) alpontjával együttesen értelmezett (1) és (2) bekezdését akként kell

¹¹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 14. sz. alatt.

¹² A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 5. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 51. sz. alatt.

értelmezni, hogy az említett irányelv 3. cikkének 2. pontjában meghatározott pályahálózat-működtető minősül azon hatóságnak, amely hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a nemzeti hálózati üzletszabályzat keretében elfogadja az azon eljárásra alkalmazandó szabályokat – ideértve valamely meghatározott elektronikus foglalási rendszer kizárólagos használatát is –, amelynek keretében az e 13. cikk (1) bekezdésében előírt egyablakos rendszerben be kell nyújtani az infrastruktúra-kapacitások iránti kérelmeket.

2) Az infrastruktúra-kapacitások iránti kérelmeknek az egyablakos rendszerben történő benyújtására vonatkozó eljárással kapcsolatos, a hálózati üzletszabályzatban előírt szabályoknak valamely nemzeti szabályozó szervezet általi felülvizsgálatát a 913/2010 rendelet 20. cikkében foglalt rendelkezések szabályozzák, e rendelkezéseket pedig akként kell értelmezni, hogy valamely tagállam szabályozó szervezete nem emelhet kifogást e szabályokkal szemben anélkül, hogy eleget tenne az e 20. cikkből eredő együttműködési kötelezettségeknek, különösen pedig anélkül, hogy konzultálna az áru fuvarozási folyosóban részt vevő többi tagállam szabályozó szervezeteivel annak érdekében, hogy a lehető legteljesebb mértékben összehangolt megközelítést alakítsanak ki.

3) A 913/2010 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy nem minősül uniós jogi aktusnak az irányító testület által e rendelkezés értelmében meghatározott azon keret, amely az infrastruktúra-kapacitásoknak az áru fuvarozási folyosón belüli elosztására vonatkozik.

115. A Bíróság (első tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Tribunal de première instance de Namur [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – C. J. kontra Région wallonne (C-830/19. sz. ügy)¹³

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2., 5. és 19. cikkét az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről, valamint átmeneti rendelkezések bevezetéséről szóló, 2014. március 11-i 807/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. és 5. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a felső küszöbérték meghatározásának kritériuma, ami lehetővé teszi egy olyan fiatal mezőgazdasági termelő számára, aki a mezőgazdasági üzem nem egyedüli vezetőjeként kezdi meg a tevékenységét, hogy a vállalkozás beindításához nyújtott támogatást kapjon, a teljes mezőgazdasági üzem bruttó termelési értéke, és nem kizárólag az e fiatal mezőgazdasági termelő üzemszéke.

116. A Bíróság (hatodik tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – BB kontra Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (C-166/20. sz. ügy)¹⁴

1) A 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, és különösen annak 1. cikkét és 10. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó olyan helyzetre, amikor a szakmai képzésének elismerését kérő személy nem szerzett olyan képzés megszerzését tanúsító okiratot, amely őt a származási tagállamban a szabályozott szakma gyakorlására alkalmasnak minősíti.

2) Az EUMSZ 45. és EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az érintett nem rendelkezik a 2013/55 irányelvvel módosított 2005/36 irányelv V. mellékletének 5.6.2. pontja értelmében vett gyógyszerészeti képzését tanúsító okirattal, azonban e szakmára vonatkozó szakmai képzettséget

¹³ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 20. sz. alatt.

¹⁴ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 8. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 91. sz. alatt.

szerezett mind a származási tagállamban, mind a fogadó tagállamban, akkor az utóbbi állam azon illetékes hatóságainak, amelyekhez szakmai képzés elismerése iránti kérelmet terjesztenek elő, meg kell vizsgálniuk e képzettségeket, és össze kell hasonlítaniuk azokat a fogadó tagállamban a gyógyszerész szakma gyakorlásához megszerzendőkkel. Ha e képzettségek megfelelnek a fogadó tagállam nemzeti rendelkezései által előírtaknak, e tagállam köteles azokat elismerni. Ha ezen összehasonlító vizsgálatból kitűnik, hogy e képzettségek a nemzeti jogszabályok által előírt követelményeknek csak részben felelnek meg, a fogadó tagállam jogosult az érintettet arra kötelezni, hogy bizonyítsa, megszerezte a hiányzó szakértelmet és képzést. Az illetékes nemzeti hatóságok feladata adott esetben annak értékelése, hogy a fogadó tagállamban – többek között gyakorlati tapasztalat során – megszerzett ismeretek és képzések elegendőek-e a hiányzó ismeretek meglétének igazolására. Ha az említett összehasonlító vizsgálat lényeges eltéréseket mutat a kérelmező által elvégzett képzés és a fogadó tagállamban előírt képzés között, az illetékes hatóságok e különbségek megszüntetése érdekében kompenzációs intézkedéseket határozhatnak meg

117. A Bíróság (negyedik tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Fővárosi Törvényszék [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. kontra Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (C-178/20. sz. ügy)¹⁵

1) A 2012. október 25-i 2012/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésével és 6. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 70–73. cikkét úgy kell értelmezni, hogy – az említett 5. cikk (1) bekezdésében biztosított eltérés alkalmazásának fenntartásával – azokkal ellentétes az, ha az egyik tagállamban orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszert egy másik tagállamban is orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszernek tekintik, amennyiben ez utóbbi államban e gyógyszer nem rendelkezik forgalombahozatali engedéllyel és besorolással.

2) A 2001/83 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését átültető olyan nemzeti intézkedés, amely a forgalombahozatali engedéllyel nem rendelkező gyógyszer kiadásának feltételeként az orvosi rendelvény és az egészségügyi hatóság által az e rendelkezésben meghatározott feltételek tiszteletben tartásának biztosítása érdekében kibocsátott nyilatkozat meglétét írja elő, nem minősül sem az EUMSZ 34. cikk értelmében vett, behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásnak, sem az ugyanezen cikk értelmében vett, a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek.

118. A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Sanresa” UAB kontra Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (C-295/20. sz. ügy)¹⁶

1) A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (2) bekezdését, valamint 58. és 70. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hulladékkezelési szolgáltatásra irányuló közbeszerzési eljárás keretében a valamely tagállamból egy másik államba hulladékot szállítani kívánó gazdasági szereplő azon kötelezettsége, hogy többek között a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 35. pontjával és 3. cikkével összhangban az e

¹⁵ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 9. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 99. sz. alatt.

¹⁶ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 11. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 121. sz. alatt.

szállítással érintett államok illetékes hatóságainak engedélyével rendelkezzen, az e szerződés teljesítésével kapcsolatos feltételnek minősül.

2) A 2014/24 irányelv 70. cikkét ezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az ajánlattevő ajánlatát pusztán azzal az indokkal utasítják el, hogy az az ajánlata benyújtásának időpontjában nem bizonyítja, hogy az ajánlattevő teljesíti az érintett szerződés teljesítésére vonatkozó feltételt.

119. A Bíróság (nagytanács) 2021. július 15-i ítélete (az Augstākā tiesa (Senāts) [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A (C-535/19. sz. ügy)¹⁷

1) A 2009. szeptember 16-i 988/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az államilag finanszírozott egészségügyi ellátások, amelyeket a nemzeti jogszabályok által meghatározott valamely jogosult kategóriába tartozó személyek részére a személyes szükségletek bármiféle egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül nyújtanak, az e rendelkezés értelmében vett „betegségi ellátásnak” minősülnek és azok így a 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet hatálya alá tartoznak.

2) A 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének e) pontját az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja fényében úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárja a fogadó tagállam állami egészségbiztosítási rendszerébe az ezen állam által finanszírozott egészségügyi ellátási szolgáltatások igénybevétele céljából történő belépéshez való jogból azon, más tagállam állampolgárságával rendelkező, gazdaságilag inaktív uniós polgárokat, akik a 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének e) pontja értelmében a fogadó tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak, és akik az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti tartózkodási jogukat e tagállam területén gyakorolják.

A 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet 4. cikkét és 11. cikke (3) bekezdésének e) pontját, valamint a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal – ezzel szemben – nem ellentétes az, hogy az ilyen uniós polgárok e rendszerbe való belépése azért nem ingyenes, hogy az említett polgárok ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam költségvetése számára.

120. A Bíróság (negyedik tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – DocMorris NV kontra Apothekerkammer Nordrhein (C-190/20. sz. ügy)¹⁸

1) A 2012. október 25-i 2012/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó az olyan nemzeti szabályozásra, amely a csomagküldő vállalkozás útján gyógyszereket értékesítő gyógyszerhárral szemben megtiltja, hogy olyan nyereményjáték formájában szervezzen reklámtevékenységet, amely lehetővé teszi a résztvevők számára, hogy gyógyszereken kívüli, a mindennapi életvitelhez szükséges egyéb tárgyakat nyerjenek, az e játékban való részvételnek pedig az a feltétele, hogy egy emberi

¹⁷ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 10. szám, Munkaügyi ügyszak, 56. sz. alatt.

¹⁸ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 9. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 101. sz. alatt.

felhasználásra szánt, vényköteles gyógyszerre vonatkozó megrendelést küldjenek be, mellékelve ahhoz a vényt.

2) Az EUMSZ 34. cikket akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az ilyen nemzeti szabályozás.

121. A Bíróság (hatodik tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux kontra Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales (C-325/20. sz. ügy)¹⁹

A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikkének 6. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a kereskedelmi hasznosítási engedély megadásával kapcsolatos vélemény kiadására hatáskörrel rendelkező testületben az érintett kereskedelmi vonzáskörzet gazdasági hálózatát képviselő képzett személyek jelenlétét, még akkor is, ha e személyek nem vesznek részt az engedélykérelemmel kapcsolatos szavazásban, és e gazdasági hálózat helyzetének, valamint az érintett terv e gazdasági hálózatra gyakorolt hatásának bemutatására szorítkoznak, amennyiben a kérelmező tényleges vagy potenciális versenytársai részt vesznek az említett személyek kijelölésében.

122. A Bíróság (nagytanács) 2021. július 15-i ítélete (az Appeal Tribunal [Northern Ireland] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CG kontra The Department for Communities in Northern Ireland (C-709/20. sz. ügy)

Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a fogadó tagállam olyan szabályozása, amely kizárja a szociális segítségnyújtási ellátásokra való jogosultságból a gazdaságilag inaktív és elegendő forrásokkal nem rendelkező olyan uniós polgárokat, akiknek e tagállam a nemzeti jog alapján ideiglenes tartózkodási jogot biztosított, holott ezeket az ellátásokat az érintett tagállam azonos helyzetben lévő állampolgárainak biztosítja.

Mindazonáltal, amennyiben valamely uniós polgár a nemzeti jog alapján jogszerűen tartózkodik az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén, a szociális segítségnyújtási ellátások nyújtására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az ilyen ellátások nyújtásának e szabályozáson alapuló megtagadása nem teszi e ki az említett polgárt, valamint az általa eltartott gyermekeket a Charta 1., 7. és 24. cikkében biztosított alapvető jogaik sérelme konkrét és tényleges veszélyének. Amennyiben e polgár nem rendelkezik semmilyen forrással a saját maga, illetve gyermekei eltartására, és egyedülálló szülő, e hatóságoknak meg kell győződnie arról, hogy a szociális segítségnyújtási ellátás megtagadása esetén ez a polgár mindazonáltal méltó körülmények között élhet együtt a gyermekeivel. E vizsgálat keretében e hatóságok figyelembe vehetik a nemzeti jog által előírt segítségnyújtási eszközök összességét, amelyekben az érintett polgár és gyermekei ténylegesen részesülhetnek.

Pénzügyi jogterület

76. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. május 18-i végzése (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Skatteverket kontra Skellefteå

¹⁹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 11. szám, Közigazgatási ügyszak, Általános közigazgatási jogterület 122. sz. alatt.

Industrihus AB (C-248/20. sz. ügy)²⁰

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 137., 168., 184–187., 189. és 192. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a valamely bérbeadandó épület építése során az adózás lehetőségét választó, és az ezen ingatlanprojekthez kapcsolódó beszerzések után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adót (héta) levonásba helyező ingatlantulajdonos azon kötelezettségét írja elő, hogy azonnal vissza kell fizetnie ezen adó esetlegesen kamatokkal növelt teljes összegét, mivel a tervezett, levonásra jogosító projekt nem vezetett adóköteles ügyeltekhez, azonban e cikkekkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely ilyen helyzetben az előzetesen megfizetett héa korrekciójának kötelezettségét írja elő.

77. A Bíróság (első tanács) 2021. június 17-i ítélete (a Bundesfinanzgericht [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – K (C-58/20. sz. ügy), DBKAG (C-59/20. sz. ügy) kontra Finanzamt Österreich, korábban Finanzamt Linz²¹

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell értelmezni, hogy a harmadik személyek által kollektív befektetési alapokat kezelő társaságok részére nyújtott, olyan adóügyi feladatokhoz hasonló szolgáltatások, amelyek a befektetők alpból származó jövedelme jogszabályokkal összhangban álló adóztatásának biztosítására és kizárólag a kockázatkezelési és teljesítménymérési szolgáltatások szempontjából lényeges számítások elvégzésére szolgáló szoftver használati jogának átadására irányulnak, az e rendelkezésben előírt adómentesség hatálya alá tartoznak, amennyiben azok szorosan kapcsolódnak az ilyen alapok kezeléséhez, és azokat kizárólag ilyen alapok kezelésével összefüggésben nyújtják, még akkor is, ha e szolgáltatásnyújtásokat nem teljes egészében szervezték ki.

78. A Bíróság (harmadik tanács) 2021. július 1-jei ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CB kontra Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia (C-521/19. sz. ügy)²²

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet, különösen annak a hozzáadottérték-adó (héta) semlegessége elvének fényében értelmezett 73. és 78. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a héaalanyok csalárd módon nem jelentették be az adóhatóságnál az ügylet fennállását, nem állítottak ki számlát és nem tüntették fel az ezen ügylet során szerzett jövedelmet valamely közvetlen adókra vonatkozó bevallásban, a szóban forgó ügylet során átadott és átvett összegeknek az érintett adóhatóság által az ilyen bevallás ellenőrzése keretében történő rekonstruálását a héát már magában foglaló árnak kell tekinteni, kivéve ha a nemzeti jog szerint az adóalanyoknak a család ellenére lehetőségük van a szóban forgó héa áthárítására és utólagos levonására.

79. A Bíróság (negyedik tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD] [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Rádio Popular – Electrodomésticos, SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (C-695/19. sz. ügy)²³

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 174. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontját 135. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó a jótállás meghosszabbításának értékesítései során végzett olyan közvetítői ügyletekre, amelyeket az adóalany az elektromos háztartási készülékek és más informatikai,

²⁰ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 9. szám, Közigazgatási ügyszak, Pénzügyi jogterület 71. sz. alatt.

²¹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 7. szám, Közigazgatási ügyszak, Pénzügyi jogterület 50-51. sz. alatt.

²² A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 11. szám, Közigazgatási ügyszak, 241. sz. alatt.

²³ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 1. szám, Közigazgatási ügyszak, Pénzügyi jogterület 4. sz. alatt.

illetve távközlési árucikkek fogyasztóknak való értékesítéséből álló főtevékenysége keretében végez, így az ezen ügyletekből származó árbevétel összegét nem lehet kizárni a levonási hányadnak az ezen irányelv 174. cikkének (1) bekezdésében említett kiszámítására szolgáló tört nevezőjéből.

80. A Bíróság (első tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Tribunal de première instance du Luxembourg [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – BJ kontra État belge (C-241/20. sz. ügy)²⁴

1) Az EUMSZ 45. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami adójogi szabályozás, amelynek alkalmazása azzal a következménnyel jár, hogy az e tagállamban lakóhellyel rendelkező adóalany a jövedelemadójának az említett tagállamban való kiszámítása során elveszíti az e tagállam által nyújtott adókedvezményekre vonatkozó igény egy részét amiatt, hogy ezen adóalany valamely másik tagállamban munkavállalóként való keresőtevékenység folytatása címén olyan díjazásban részesül, amely ez utóbbi tagállamban adóköteles, és amely az előbbi tagállamban valamely kettős adóztatás elkerülésére irányuló kétoldalú egyezmény alapján mentesül az adóztatás alól.

2) Az a körülmény, hogy az érintett adóalany a lakóhely szerinti tagállamban nincs számottevő jövedelme, nem befolyásolja az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ, amennyiben e tagállam biztosítani tudja számára a szóban forgó adókedvezményeket.

3) Az a körülmény, hogy a lakóhely szerinti tagállam és a munkavégzés helye szerinti tagállam közötti kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján az érintett adóalany az általa az utóbbi tagállamban szerzett jövedelem megadóztatása keretében az e tagállam adójogi szabályozása által biztosított adókedvezményekben részesült, nem befolyásolja az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ, amennyiben sem ezen egyezmény, sem a lakóhely szerinti tagállam adószabályozása nem írja elő ezen adókedvezmények figyelembevételét, és amennyiben ez utóbbi kedvezmények nem foglalnak magukban bizonyos olyan adókedvezményeket, amelyekre ezen adóalany főszabály szerint a lakóhely szerinti tagállamban jogosult.

4) Az a körülmény, hogy az érintett adóalany a munkavégzés helye szerinti tagállamban legalább akkora összegű adókedvezményben részesült, mint amelytől a lakóhelye szerinti államban elesett, nem befolyásolja az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ.

5) Az a körülmény, hogy az érintett adóalany a munkavégzés helye szerinti tagállamban legalább akkora összegű adókedvezményben részesült, mint amelytől a lakóhelye szerinti államban elesett, nem befolyásolja az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ.

81. A Bíróság (tizedik tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Hof van beroep te Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën kontra Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV (C-362/20. sz. ügy)²⁵

A Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló értesítésről szóló, 2012. november 14-i 1071/2012/EU bizottsági rendeletet és a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint Indonézia tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló, 2013. május 13-i 430/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet – a 2019. február 14-i (EU) 2019/262 bizottsági végrehajtási rendelettel bevezetett módosításokat megelőző változatában – úgy kell értelmezni, hogy az említett rendeletekkel kivetett ideiglenes és végleges dömpingellenes váموkat alkalmazni kell a Kínából származó, gömbgrafitos öntöttvasból készült menetelt csőszerelvényekre és -illesztésekre.

²⁴ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 10. szám, Közigazgatási ügyszak, Pénzügyi jogterület 75. sz. alatt.

²⁵ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 12. szám, Közigazgatási ügyszak, Pénzügyi jogterület 88. sz. alatt.

31. A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. május 6-i végzése (a Tribunale di Potenza [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-571/20. sz. ügy)²⁶

1) Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy válaszoljon a Tribunale di Potenza (potenzai bíróság, Olaszország) által előzetes döntéshozatal céljából előterjesztett első és második kérdésre.

2) A Tribunale di Potenza (potenzai bíróság, Olaszország) által előzetes döntéshozatal céljából előterjesztett harmadik kérdés nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

32. A Bíróság (hetedik tanács) 2021. június 24-i ítélete (a Juzgado de lo Social no 14 de Madrid [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – EV kontra Obras y Servicios Públicos S. A., Acciona Agua, S. A. (C-550/19. sz. ügy)²⁷

1) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló, 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróság feladata, hogy az alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezések összességével összhangban megvizsgálja, hogy különleges körülményektől eltekintve az ugyanazon tartományon belüli különböző munkavégzési helyszíneken ugyanazon vállalkozás által úgynevezett „fijos de obra” szerződések alapján határozott időre foglalkoztatott munkavállalók alkalmazásának három egymást követő évre korlátozása, valamint e munkavállalók számára végkielégítés folyósítása – feltételezve, hogy a nemzeti bíróság megállapítja, hogy az említett munkavállalók vonatkozásában ténylegesen sor került ezen intézkedések meghozatalára – az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok alkalmazásából eredő visszaélések megelőzésére és adott esetben szankcionálására irányuló megfelelő intézkedést vagy az ezen 5. szakasz 1. pontja értelmében vett „megfelelő jogi intézkedést” képez-e. Mindenesetre az ilyen nemzeti szabályozást az érintett tagállam hatóságai nem alkalmazhatják olyan módon, hogy az egymást követő, határozott idejű, úgynevezett „fijos de obra” munkaszerződések megújítását úgy tekintsék, hogy azt az e keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontja értelmében vett „objektív okok” támasztják alá, pusztán azon az alapon, hogy e szerződések mindegyikét rendszerint egyetlen építési beruházás tekintetében kötik meg, függetlenül annak időtartamától, mivel az ilyen nemzeti szabályozás a gyakorlatban nem akadályozza meg, hogy az érintett munkáltató az állandó és tartós munkaerőigényt ilyen szerződésmegújításokkal elégítse ki.

2) A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a munkavállalók közbeszerzési szerződések keretében történő átadásakor a belépő vállalkozás által tiszteletben tartandó, az átadott munkavállalót megillető jogok és kötelezettségek kizárólag azokra a jogokra és kötelezettségekre korlátozódnak, amelyek az e munkavállaló által a kilépő vállalkozással kötött utolsó szerződésből erednek, feltéve, hogy e szabályozás alkalmazásának eredményeként az említett munkavállaló pusztán ezen átadásból kifolyólag nem kerül kedvezőtlenebb helyzetbe, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

33. A Bíróság (első tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – OL, PM, RO kontra Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt. (C-428/19. sz. ügy)

²⁶ A kérdést l.: Hírlevél XII. évfolyam, 2. szám, Munkaügyi ügyszak, 8. sz. alatt.

²⁷ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 4. szám, Munkaügyi ügyszak, 18. sz. alatt.

ügy)²⁸

1) A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az alkalmazandó határokon átnyúló szolgáltatásoknak a közúti szállítási ágazatban történő nyújtására.

2) A 96/71 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és 6. cikkét az 5. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések megkövetelik azt, hogy ha egy tagállamban letelepedett munkáltató megsérti valamely más tagállam minimálbérre vonatkozó rendelkezéseit, az előbbi tagállamból kiküldött munkavállalók annak valamely bírósága előtt hivatkozhatnak e megsértésre az említett munkáltatóval szemben, ha e bíróság joghatósága fennáll.

3) A 96/71 irányelv 3. cikke (7) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan napidíj, amelynek összege a munkavállaló kiküldetésének időtartamától függően változik, a minimálbér részét képező, kiküldetéshez tartozó juttatásnak minősül, kivéve, ha azt a kiküldetés kapcsán ténylegesen felmerült költségek, mint például utazás, lakás és ellátás megtérítésére fizetik ki, vagy ha az olyan pótléknak felel meg, amely módosítja a munkavállaló

4) A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes, ha egy közúti szállítási vállalkozás a megtett úthoz viszonyított üzemanyag-fogyasztás csökkentése formájában teljesített megtakarítás alapján számított juttatást biztosít a gépjárművezetőknek. Az ilyen juttatás azonban sértené az e rendelkezésben megállapított tilalmat, ha ahelyett, hogy kizárólag az üzemanyag-megtakarításhoz kapcsolódna, az ilyen megtakarítást a megtett úthossz és/vagy a szállított áru mennyisége alapján oly módon jutalmazná, amely a gépjárművezetőt a közlekedés biztonságát veszélyeztető vagy az 561/2006 rendeletet sértő magatartásokra ösztönzi.

34. A Bíróság (negyedik tanács) 2021. július 8-i ítélete (az Østre Landsret [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a VAS Shipping ApS elleni büntetőeljárás (C-71/20. sz. ügy)²⁹

Az EUMSZ 79. cikk (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes valamely első tagállam olyan szabályozása, amely előírja, hogy az e tagállam lobogója alatt közlekedő, és közvetlenül vagy közvetetten valamely második tagállamban székhellyel rendelkező társaság tulajdonában álló hajó személyzetének a harmadik ország állampolgárságával rendelkező tagjainak ezen első tagállamban munkavállalási engedéllyel kell rendelkeznie, kivéve, ha az érintett hajó egy év alatt legfeljebb 25 alkalommal hajózott be e tagállam kikötőibe.

35. A Bíróság (nagytanács) 2021. július 15-i ítélete (az Arbeitsgericht Hamburg és a Bundesarbeitsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – IX kontra WABE eV (C-804/18. sz. ügy)³⁰, valamint MH Müller Handels GmbH kontra MJ (C-

²⁸ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 4. szám, Munkaügyi ügyszak, 17. sz. alatt.

²⁹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 5. szám, Munkaügyi ügyszak, 24. sz. alatt.

³⁰ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 6. szám, Munkaügyi ügyszak, 30. sz. alatt.

341/19. sz. ügy)³¹

1) A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 1. cikkét és 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely vállalkozás azon belső szabálya, amely megtiltja a munkavállalók számára, hogy a munkahelyen politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződés látható jelképét viseljék, nem minősül az ezen irányelv értelmében vett, valláson vagy meggyőződésen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetésének azon munkavállalók vonatkozásában, akik a vallási előírásoknak megfelelően betartanak bizonyos öltözködési szabályokat, amennyiben e szabályt általános módon és különbségtétel nélkül alkalmazzák.

2) A 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy közvetetten a valláson vagy meggyőződésen alapuló eltérő bánásmód, amely valamely vállalkozás azon belső szabályából következik, amely megtiltja a munkavállalók számára, hogy a munkahelyen politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződés látható jelképét viseljék, igazolható a munkáltatónak az ügyfelek vagy felhasználók felé politikailag, világnézetileg és vallásilag semleges politika követésére irányuló szándékával, feltéve hogy egyrészt ez a politika megfelel a munkáltató – általa bizonyítandó – valós igényének, figyelembe véve különösen az említett ügyfelek vagy felhasználók jogos elvárásait, valamint – tekintettel tevékenységeinek jellegére vagy kontextusára – az ezen politika hiányában a munkáltatót fenyegető hátrányos következményeket, másrészt hogy ez az eltérő bánásmód alkalmas arra, hogy biztosítsa a semlegességi politika megfelelő alkalmazását, ami azt feltételezi, hogy e politikát koherens és következetes módon követik, harmadrészt pedig, hogy e tilalom a munkáltató által ezen tilalommal elkerülni szándékozott hátrányos következmények tényleges mértéke és súlyossága szempontjából a szigorúan szükséges mértékre korlátozódik.

3) A 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontját úgy kell értelmezni, hogy egy vállalkozás olyan belső szabályából eredő, valláson vagy meggyőződésen alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés, amely a vállalkozás semlegességi politikájának biztosítása céljából tiltja a politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződés látható jelképeinek a munkahelyen történő viselését, csak abban az esetben igazolható, ha ez a tilalom a politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződés kifejezésének valamennyi látható formáját lefedi. Az olyan tilalom, amely a politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződés feltűnő és nagy kiterjedésű jelképeinek viselésére korlátozódik, a valláson vagy meggyőződésen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősülhet, amely semmiképpen sem igazolható ugyanezen rendelkezés alapján.

4) A 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a vallásszabadságot védő nemzeti rendelkezések figyelembe vehetők az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kedvezőbb rendelkezéseként a közvetetten a valláson vagy meggyőződésen alapuló eltérő bánásmód megfelelő jellegének vizsgálata során.

36. A Bíróság (nagytanács) 2021. július 15-i ítélete (a Vrhovno sodišče Republike Slovenije [Szlovénia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – B. K. kontra Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo) (C-742/19. sz. ügy) ³²

1) A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (3) bekezdését az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésének fényében akként kell értelmezni, hogy egy katona által végzett ügyeleti tevékenység nem tartozik ezen irányelv hatálya alá:

- ha e tevékenységre e katona alapkiképzése, műveleti gyakorlat vagy a tulajdonképpeni katonai művelet keretében kerül sor, vagy
- ha e tevékenység olyannyira sajátos tevékenységnek minősül, hogy nem tesz lehetővé az említett irányelv követelményeinek tiszteletben tartását biztosító munkaerő-rotációs rendszert, vagy

³¹ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 8. szám, Munkaügyi ügyszak, 44. sz. alatt.

³² A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Munkaügyi ügyszak, 4. sz. alatt.

- ha a releváns körülmények összességére tekintettel úgy tűnik, hogy e tevékenységet olyan rendkívüli események keretében végzik, amelyek súlya és terjedelme a közösség életének, egészségének és biztonságának védelméhez elengedhetetlen intézkedések elfogadását teszi szükségessé, és amelyek megfelelő végrehajtását veszélyeztetné, ha az említett irányelvben foglalt valamennyi szabályt tiszteletben kellene tartani, vagy
 - ha az említett irányelvnek az ilyen tevékenység tekintetében történő alkalmazására, mivel az az érintett hatóságokat rotációs vagy munkaidő-tervezési rendszer bevezetésére kötelezné, csak a tulajdonképpeni katonai műveletek megfelelő teljesítésének rovására kerülhetne sor.
- 2) A 2003/88 irányelv 2. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha arra az ügyeleti időszakra, amelynek során egy katonának a számára kijelölt laktanyában kell maradnia, de ott nem végez tényleges munkát, eltérő díjazás jár, mint arra az ügyeleti időszakra, amelynek során tényleges munkát végez.

37. A Bíróság (első tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Protodikeio Athinon [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – OH kontra ID (C-758/19. sz. ügy)³³

Az Európai Unió Bírósága kizárólagos – a nemzeti bíróságok hatáskörét kizáró – hatáskörrel rendelkezik az Európai Bizottság volt ideiglenes alkalmazottja által ezen intézmény azon tagjának felrótt vétkes magatartás miatt indított, szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset elbírálására, akinek a munkatársa volt, és amely magatartás ezen intézményt arra indította, hogy megszüntesse az ezen alkalmazottal fennálló munkaviszonyt. Az ilyen keresetet nem a Bizottság érintett tagja ellen, hanem a Bizottság által képviselt Európai Unió ellen kell megindítani.

38. A Bíróság (második tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Riigikohus [Észtország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – XX kontra Tartu Vangla (C-795/19. sz. ügy)³⁴

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját, 4. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely abszolút mértékben lehetetlenné teszi az olyan büntetés-végrehajtási tisztviselő szolgálati jogviszonyának fenntartását, akinek a hallásélessége nem felel meg az e szabályozás által meghatározott minimális hangérzékelési küszöbértékeknek, anélkül hogy lehetővé tenné annak vizsgálatát, hogy e tisztviselő – adott esetben az említett 5. cikk értelmében vett észszerű intézkedések elfogadását követően – képes-e feladatainak ellátására.

Polgári ügyszak

41. A Bíróság (ötödik tanács) 2021. június 17-i ítélete (az Ondernemingsrechtbank Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mircom International Content Management & Consulting (M. I. C. M.) Limited kontra Telenet BVBA (C-597/19. sz. ügy)³⁵

1) *Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2009. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés értelmében nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételnek minősül az, ha valamely védelem alatt álló művet tartalmazó médiafájlnak egy peer-to-peer hálózat felhasználója által előzetesen letöltött szegmenseit az említett felhasználó végberendezéséről e hálózat más felhasználóinak ilyen berendezései felé feltöltik, jöllehet e szegmensek önmagukban csak egy bizonyos letöltési aránytól kezdve használhatók. Nincs jelentősége*

³³ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Polgári ügyszak, 8. sz. alatt.

³⁴ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Munkaügyi ügyszak, 6. sz. alatt.

³⁵ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 12. szám, Polgári ügyszak, 80. sz. alatt.

annak a ténynek, hogy a BitTorrent kliens fájlmegosztó szoftver beállításai miatt e feltöltést e szoftver automatikusan indítja el, amikor azon felhasználó, akinek a végberendezéséről az említett feltöltésre sor kerül, úgy regisztrált e szoftverre, hogy hozzájárult annak alkalmazásához, miután megfelelően tájékoztatták őt annak jellemzőiről.

2) A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az ezen irányelv II. fejezetében előírt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat főszabály szerint igénybe veheti az a személy, aki szerződés alapján bizonyos szellemi tulajdonjogok jogosultja, e jogokat azonban maga nem hasznosítja, hanem csak kártérítési igényeket érvényesít feltételezett jogsértőkkel szemben, kivéve ha az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében előírt általános kötelezettség értelmében és egy átfogó és részletes vizsgálat alapján bizonyítást nyer, hogy kérelme visszaélészerű. Közelebbről az említett irányelv 8. cikkére alapított tájékoztatás iránti kérelmet illetően, e kérelmet akkor is el kell utasítani, ha az nem indokolt vagy nem arányos, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

3) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 15. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezett f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes sem a szellemi tulajdonjogok jogosultja által, valamint az ő nevében harmadik fél által peer-to-peer hálózatok olyan felhasználói IP-címeinek szisztematikus rögzítése, akiknek az internetkapcsolatait állítólagosan jogsértő tevékenységek végzésére használták, sem e felhasználók nevének és postacímének e jogosulttal vagy harmadik féllel való közlése annak lehetővé tétele érdekében, hogy e jogosult vagy e harmadik fél valamely polgári bíróság előtt az említett felhasználók által állítólagosan okozott kár miatti kártérítési keresetet nyújtson be, feltéve azonban, hogy az említett jogosult vagy ilyen harmadik fél erre irányuló kezdeményezései és kérelmei indokoltak, arányosak és nem visszaélészerűek, és jogi alapjukat a 2009/136 irányelvvel módosított 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemzeti jogszabályi intézkedés képezi, amely korlátozza az e módosított irányelv 5. és 6. cikkében foglalt szabályok hatályát.

42. A Bíróság (nagytanács) 2021. június 22-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – Frank Peterson kontra Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18. sz. ügy) és Elsevier Inc. kontra Cyando AG (C-683/18. sz. ügy)³⁶

1) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője, amelyen felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, nem végzi e tartalmaknak az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését”, kivéve ha a platform pusztán rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek. Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha ezen üzemeltető konkrétan tudomással bír a védelem alatt álló tartalom platformján való jogellenes hozzáférhetővé tételéről, és azt haladéktalanul nem törli vagy az ahhoz való hozzáférést haladéktalanul nem szünteti meg, vagy ha az említett üzemeltető – noha tudja vagy tudnia kellene, hogy általában véve a platformján keresztül annak felhasználói védelem alatt álló tartalmakat tesznek jogellenesen hozzáférhetővé a nyilvánosság számára – nem hajítja végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró gazdasági szereplőtől ebben a helyzetben elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan

³⁶ A kérdést l.: Hírlevél X. évfolyam, 4. szám, Polgári ügyszak, 19. sz. alatt.

lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen, vagy ha részt vesz a jogellenesen nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak kiválasztásában, a platformján kifejezetten ilyen tartalmak jogellenes megosztására szolgáló eszközöket biztosít, vagy tudatosan elősegíti az ilyen megosztásokat, amit bizonyíthat az a körülmény, hogy az említett üzemeltető olyan üzleti modellt fogadott el, amely arra ösztönzi a platformja felhasználóit, hogy azon jogellenesen védelem alatt álló tartalmakat közvetítsenek a nyilvánossághoz.

2) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmeosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége, feltéve hogy ezen üzemeltető nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely révén tudomással bír a platformjára feltöltött tartalmakról, vagy azokat ellenőrzi.

A 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés alapján kizárható legyen az e 14. cikk (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés, az ilyen üzemeltetőnek tudomással kell bírnia felhasználóinak a platformjára feltöltött védelem alatt álló tartalmakra vonatkozó konkrét jogellenes cselekményeiről.

3) A 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nemzeti jog értelmében valamely szerzői jog vagy szomszédos jog jogosultja csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan közvetítővel szemben, amelynek a szolgáltatását harmadik személy a jogosult jogának megsértése céljából anélkül vette igénybe, hogy ezen közvetítő a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében tudomással bírt volna e jogsértésről, ha a bírósági eljárás megindítása előtt az említett közvetítőt e jogsértésről előzetesen értesítették, és e közvetítő haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor. Mindazonáltal a nemzeti bíróságok feladata, hogy az ilyen feltétel alkalmazása során meggyőződjenek arról, hogy az nem késlelteti a jogsértés tényleges megszüntetését, aránytalan kárt okozva ezzel a jogosultnak.

43. A Bíróság (hatodik tanács) 2021. július 1-jei ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UE, HC kontra Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank AG (C-301/20. sz. ügy)³⁷

1) Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a kiállításától számított hat hónapig érvényes az európai öröklési bizonyítvány olyan hiteles másolata, amelyen a „határozatlan ideig” megjegyzés szerepel, és kiváltja az e rendelet 69. cikke értelmében vett joghatásait, amennyiben e másolat az illetékes hatóságnak történő eredeti bemutatásakor érvényes volt.

2) A 650/2012 rendelet 65. cikkének (1) bekezdését e rendelet 69. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az európai öröklési bizonyítvány mindazon személyek esetében kivált joghatásokat, akik a bizonyítványban név szerint szerepelnek, még ha annak kiállítását nem is maguk kérelmezték.

44. A Bíróság (ötödik tanács) 2021. július 8-i ítélete (a Sąd Najwyższy [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o.o. kontra Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S. A. (C-120/20. sz.)

³⁷ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 10. szám, Polgári ügyszak, 54. sz. alatt.

ügy)³⁸

1) A 2007. október 23-i 2007/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról és a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit, különösen 4. cikkének (5) bekezdését és 30. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha tagállami rendes bíróság dönt az irányelv helytelen, a pályahálózat-működtető számára állítólagosan díjtúlfizetést eredményező átültetése miatt az állam felelősségének megállapítása iránt egy vasúttársaság által benyújtott keresetről, amennyiben a szabályozó szervezet és adott esetben a szabályozó szervezet határozataival szembeni jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság még nem határozott a díj jogszerűsége tárgyában.

A 2007/58 irányelvvel módosított 2001/14 irányelv 30. cikkének (2), (5) és (6) bekezdését úgy kell értelmezni, mint amely megköveteli, hogy az infrastruktúrához való hozzáférésre jogosult vasúttársaság a szabályozó szervezet előtt megtámadhassa a pályahálózat-működtető által megállapított egyedi díjak összegét, hogy a szabályozó szervezet határozatot a megtámadás tárgyában határozatot hozzon, és hogy ezt a határozatot az erre vonatkozóan hatáskörrel rendelkező bíróság felülvizsgálhassa.

2) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a polgári jogi felelősségre vonatkozó nemzeti jog a magánszemélyeknek az uniós jog tagállam általi megsértésével okozott kár megtérítéséhez való jogát az uniós jogban előírt feltételeknél kevésbé szigorú feltételekhez köti.

45. A Bíróság (ötödik tanács) 2021. július 15-i ítélete (az Administratīvā apgabaltiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Latvijas dzelzceļš” VAS kontra Valsts dzelzceļa administrācija (C-60/20. sz. ügy)³⁹

1) Az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló, 2012. november 21-i 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkének (2) és (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azon kötelezettség, hogy hátrányos megkülönböztetéstől mentesen valamennyi vállalkozó vasúti társaság számára biztosítsanak hozzáférést az ezen irányelv II. mellékletének 2. pontjában említett, annak 3. cikkének 11. pontja értelmében vett kiszolgáló létesítményekhez, nem írható elő az ilyen létesítmények azon tulajdonosai számára, akik nem minősülnek azok üzemeltetőinek.

2) A 2012/34 irányelv 13. cikkének (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó olyan helyzetre, amelyben az ezen irányelv 3. cikkének 11. pontja értelmében vett, használatban lévő kiszolgáló létesítménynek helyet adó épület tulajdonosa a célból kívánja megszüntetni az ezen épületre vonatkozó bérleti szerződést, hogy azt saját használatra vegye igénybe.

Gazdasági ügyszak

49. A Bíróság (első tanács) 2021. június 17-i ítélete (a Sąd Apelacyjny w Warszawie [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mittelbayerischer Verlag KG kontra SM (C-800/19. sz. ügy)⁴⁰

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy a személyiségi jogainak a valamely internetes oldalon közzétett tartalom révén történő állítólagos megsértésére hivatkozó személy érdekeinek központja szerinti bíróság csak akkor rendelkezik joghatósággal az e személy által az állítólagos teljes kárért való felelősség megállapítása iránt előterjesztett kereset elbírálására, ha e tartalom közvetlenül vagy közvetve lehetővé teszi a konkrét személy azonosítását.

³⁸ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 7. szám, Polgári ügyszak, 30. sz. alatt.

³⁹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 6. szám, Közigazgatási ügyszak Általános közigazgatási jogterület 64. sz. alatt.

⁴⁰ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 2. szám, Gazdasági ügyszak, 10. sz. alatt.

50. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. július 8-i ítélete (az Amtsgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KA (C-937/19. sz. ügy)⁴¹

A nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamból egy másik tagállamba irányulóan az e rendelet 1. cikke (5) bekezdésének d) pontja értelmében vett saját számlás nemzetközi fuvarozást végző fuvarozó az említett rendelet 8. cikkének (6) bekezdése alapján jogosult arra, hogy e nemzetközi fuvarozást követően ez utóbbi tagállam területén kábotázműveleteket hajtson végre, feltéve ugyanakkor, hogy teljesülnek az ugyanezen rendelet 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt feltételek.

51. A Bíróság (első tanács) 2021. július 15-i ítélete (a Juzgado de lo Mercantil no 2 de Madrid [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – RH kontra AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA (C-30/20. sz. ügy)⁴²

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy a termékek árazására és az áremelésekre vonatkozó összehangolt megállapodásokkal érintett piacon a kár bekövetkezésének helye alapján az EUMSZ 101. cikkel ellentétes megállapodások által okozott károk megtérítése iránti kereset elbírálására vagy az a bíróság rendelkezik joghatósággal és illetékességgel, amelynek illetékességi területén a vállalkozás, amely állítása szerint kárt szenvedett, az említett megállapodásokkal érintett termékeket megvásárolta, vagy az e vállalkozás által több helyen megvalósított vásárlások esetén az a bíróság, amelynek illetékességi területén e vállalkozás székhelye található.

Egyéb, magyar vonatkozású ügyek az Európai Bíróság előtt

XXV. 2021. június 11-én benyújtott kereset (T-332/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Kérelmek:

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperes által 2020. október 2-án elfogadott, az SA.56810 (2020/NN) – Románia – Covid19: Támogatás a TAROM számára – állami támogatásról szóló határozatot; és
- az alperest kötelezze a költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az alperes tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (2) bekezdésének b) pontját, és nyilvánvaló értékelési hibát követett el a támogatásnak a Covid19-válság által okozott kárhoz viszonyított arányosságának vizsgálata során.
2. A második jogalap azon alapul, hogy az alperes megsértette az EUMSZ különös rendelkezéseit és az uniós jog azon általános elveit, amelyek az 1980-as évek vége óta megalapozták a légi közlekedés liberalizációját az Európai Unióban (úgy mint – az 1008/2008 rendelet által a légi közlekedésre alkalmazott – hátrányos megkülönböztetés tilalma, a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága).

⁴¹ A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 4. szám, Gazdasági ügyszak, 24. sz. alatt.

⁴² A kérdést l.: Hírlevél XI. évfolyam, 6. szám, Polgári ügyszak, 28. sz. alatt.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az alperes a komoly nehézségek ellenére nem indított hivatalos vizsgálati eljárást és megsértette a felperes eljárási jogait.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy az alperes megsértette az indokolási kötelezettségét.

A Kúria uniós jogi tárgyú határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Közigazgatási ügyszak

Általános közigazgatási jogterület

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Pénzügyi jogterület

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Emberi jogi közlemények

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának kiemelten fontos ítéletei

1. Xero Flor w Polsce sp. z o.o. Lengyelország elleni ügye (4.907/18. sz. ügy)⁴³

A kérelmező egy lengyelországi székhelyű cég, amely gyeptéglák (*trawnik rolowany*) vezető gyártója. Évek óta pereskedett a gyepben vaddisznó és szarvas által okozott károk miatt. 2012-ben pert indított az Államkincstár ellen a gyepben 2010 őszén és 2011 tavaszán okozott vadkár miatt. Keresetében előadta, hogy a vadászati törvényben és a 2010. évi környezetvédelmi miniszteri rendeletben biztosított kártalanítás kiszámításának csökkentett százalékos mértéke csak az egynyári növényekre vonatkozik. Azzal is érvelt, hogy a kompenzáció mértékének ilyen, alacsonyabb szintű jogszabállyal történő korlátozását nem kellene az esetére alkalmazni, mivel az alkotmányellenes.

A megyei bíróság azonban az általa kirendelt szakértő szakvéleményére hivatkozva úgy találta, hogy a gyep nem évelő növény, és a kár kiszámítása során a 2010-es rendeletet alkalmazva csak részben adott helyt a kérelmező követelésének, a kért összeg mintegy 60%-át ítélte meg neki. A Fellebbviteli Bíróság 2014-ben helybenhagyta az alsóbb fokú bíróság megállapításait, és elutasította a kérelmező cég fellebbezését. A Legfelsőbb Bíróság ezt követően, 2015-ben a kérelmező felülvizsgálati kérelmét elutasította. Az eljárás során a kérelmező cég következetesen, de sikertelenül kérte, hogy a bíróságok terjesszék a vadászati törvény és a 2010 évi rendelet alkotmányosságával kapcsolatos jogi kérdéseket az Alkotmánybíróság elé. Végül alkotmányjogi panaszt nyújtott be, megismételve a törvény és a rendelet alkotmányosságát illető kifogásait, de az Alkotmánybíróság 2017-ben 3:2-es többséggel úgy döntött, hogy a panasz elfogadhatatlan.

A kérelmező – az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésére hivatkozva – azt sérelmezte, hogy a bíróságok megtagadták a vadászati törvény és a 2010. évi rendelet alkotmányosságára vonatkozó jogi kérdéseket az Alkotmánybíróság elé terjesztését, valamint azt is állította, hogy az ügyét vizsgáló Alkotmánybíróság öt bíróból álló tanácsa alkotmánysértő módon állt össze. Különösen, M. M. bírót a Szejm (a Parlament alsóháza) választotta meg, annak ellenére, hogy ezt a posztot már egy másik, az előző Szejm által választott bíró töltötte be. A kérelmező – az Első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkére hivatkozással – sérelmezte, hogy nem tudott teljes kártérítést kapni a tulajdonában okozott kárért.

A kérelmező cég azt állította, hogy a rendes bíróságok indoklása nem volt elégséges, és a törvény alkotmányosságával kapcsolatos kérdéseket az Alkotmánybíróság elé kell terjesztenie. A Bíróság emlékeztetett, hogy az ítéletek részletes indokolása fontos, de ehhez nem kell feltétlenül minden kérdésre választ adni. Elismerte, hogy nincs olyan alanyi jog, hogy az ügyet egy másik nemzeti bíróság elé utalják előzetes döntéshozatal céljából.

A jelen ügyben azonban a Bíróság megállapította, hogy a hazai bíróságok nem válaszoltak a kérelmező cég azon érveire, miszerint az esetére alkalmazott, az esedékes kártérítés mértékét korlátozó törvény összeegyeztethetetlen az Alkotmánnyal, annak ellenére, hogy ezt a kérdést többször is felvetette. A hazai bíróságok nem teljesítették az Egyezményben vállalt kötelezettségüket, hogy indokolással ellátott határozatot hozzanak az idevágó jogkérdés Alkotmánybíróság elé terjesztésének visszautasításáról, ami a kérelmező társaság tisztességes tárgyaláshoz való jogának megsértéséhez vezetett.

A Bíróság először is úgy határozott, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárásban az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alkalmazandó, és elutasította a kormány ezzel kapcsolatos kifogását.

⁴³ Az ítélet 2021. augusztus 7-én vált véglegessé.

A kérelmező cég azzal érvelt, hogy az Alkotmánybíróság három bírójának – köztük M. M. bírónak – 2015 decemberi állítólagos szabálytalan eljárásban történő megválasztása megsértette a törvényben megállapított bírósághoz való jogát.

A Bíróság utalt a Guðmundur Andri Ástráðsson Izland elleni ügyében hozott ítéletére, amelyben tisztázta a „törvény által létrehozott bíróság” fogalmának terjedelmét és jelentését. A Nagykamara háromlépcsős tesztet alakított ki annak megállapítására, hogy az egyes kinevezések sértik-e az Egyezményt: volt-e nyilvánvaló nemzeti jogsértés? a kinevezés lehetővé tette-e a bíróság számára, hogy a jogállamiság és a hatalmi ágak szétválasztása mellett működjön? hogyan értékelték a nemzeti bíróságok a kinevezést? Ennek megfelelően a Bíróság megvizsgálta, hogy a szóban forgó bíróválasztási eljárás e háromlépcsős teszt fényében megfosztotta-e a kérelmező társaságot a „törvény által létrehozott bírósághoz” való jogától.

A Bíróság úgy találta, hogy a lengyel köztársasági elnök nem volt hajlandó felesketni három olyan bírót, akiket a régi Szejm 2015 októberében választott meg törvényesen. Azt is megállapította, hogy az új Szejm 2015 decemberében három új bírót választott, köztük M. M. bírót a már betöltött helyekre. A Bíróság nem látott okot arra, hogy ne értsen egyet az Alkotmánybíróság azon megállapításaival, miszerint e bírák kinevezése során a nemzeti jog nyilvánvaló megsértésének minősülő szabálytalanságok történtek. Megállapította, hogy a jogalkotó és a végrehajtó hatalom intézkedései, különösen az Alkotmánybíróság vonatkozó ítéleteinek be nem tartása a hatóságok részéről, összefügg azzal, hogy – bitorlás céljából – megkérdőjelezték az Alkotmánybíróságnak az Alkotmány végső értelmezőjeként betöltött szerepét, illetve a törvény alkotmányosságát. Ennélfogva úgy ítélte meg, hogy a kérelmező céget megfosztották a „törvény által létrehozott bírósághoz” való jogát M. M. bíró kinevezésének szabálytalanságai miatt. A kérelmező társaság jogait e tekintetben tehát megsértették.

A Bíróság úgy ítélte, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján nincs szükség külön határozat meghozatalára.

2. J.L. Olaszország elleni ügye (5.671/16. sz. ügy)⁴⁴

A kérelmező az eset idején művészettörténész- és drámahallgató volt. A kérelmező 2008 júliusában feljelentést tett az olasz hatóságoknál, azt állítva, hogy csoportos nemi erőszak áldozatává vált. Azt állította, hogy egy buli végén, amelyre az egyik feltételezett támadója (egy bizonyos L. L., akivel néhány hónappal korábban egy kisfilmet készített, amelyben egy prostituáltat alakított, akit bántalmaztak) hívta meg, szexuális kapcsolatra kényszerítették egy autóban hét férfival, miközben alkoholos befolyásoltság alatt állt.

A kérelmező ezt követően azonosította a gyanúsítottakat, akiket előzetes letartóztatásba helyeztek. Mobiltelefonjaikat és azt a járművet, amelyben állítólag a támadás megtörtént, a rendőrség a nyomozás céljából lefoglalta. Kihallgatták a kérelmezőt, a gyanúsítottakat és a tanúkat.

A hét gyanúsítottat 2010 májusában a Firenzei Bíróság elé állították, közülük hatot 2013 januárjában elítéltek azért, mert egy védekezésre- és akaratnyilvánításra képtelen személyt szexuális cselekmény végzésére vagy eltűrésére készítettek, (a Büntető Törvénykönyv 609. cikkének (1) bekezdése és a 609. cikk alapján büntetendő bűncselekmény). A hetedrendű vádlottat felmentették, mivel a nyomozás kimutatta, hogy nem vett részt a nemi erőszakban. A bíróság többek között kiemelte, hogy a felek változatai megegyeztek abban a tekintetben, hogy valóban több partnerrel való szexuális együttlét valóban megtörtént, de ezzel szemben a beleegyezés kérdésében lényegesen eltérnek egymástól, és hogy a kérelmező által előadott tényállás kezdeti részét illetően ellentmondásos volt.

A hat elítélt férfi fellebbezést nyújtott be. A Firenzei Fellebbviteli Bíróság 2015 márciusában felmentette a hat fellebbezőt, tekintettel arra, hogy a kérelmező eseményekről szóló vallomásaiban az elsőfokú bíróság által feltárt számos következtetés teljes egészében aláasta a kérelmező szavahihetőségét. Emiatt úgy ítélte, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értékelt a kérelmező különféle nyilatkozatait, és fogadta el bizonyos tények tekintetében a kérelmező szavahihetőségét. A kérelmező 2015 júliusában kérte az ügyészséget, hogy nyújtson be felülvizsgálati indítványt, vitatva a fellebbviteli bíróság

⁴⁴ Az ítélet 2021. augusztus 27-én vált véglegessé.

ítéletében szereplő indokokat. Az ügyészség ezt nem tette meg, az ítélet jogerőre emelkedett.

A kérelmező – az Egyezmény 8. cikkére hivatkozva – sérelmezte, hogy a nemzeti hatóságok a büntetőeljárás keretében nem védték meg a magánéletéhez és a személyes integritásához való jogát, továbbá – az Egyezmény 14. cikkére az Egyezmény 8. cikke vonatkozásában hivatkozva – nemi alapú hátrányos megkülönböztetését is sérelmezte, azt állítva, hogy feltételezett támadóinak felmentése és a nemzeti hatóságok büntetőeljárás során tanúsított negatív hozzáállása szexista elfogultságra vezethető vissza.

A Bíróság kiemelte: a kérelmező nem azt állította, hogy a vizsgálat lefolytatását hiányosságok és nyilvánvaló késedelmek jellemezték, vagy hogy a hatóságok elmulasztották volna lefolytatni a bírósági vizsgálatot. Azt akarta bizonyítani, hogy a nyomozás és a tárgyalás lefolytatásának módja traumatikus volt számára, és hogy a hatóságok hozzáállása megsértette személyes integritását. Különösen azt sérelmezte, ahogyan a büntetőeljárás teljes időtartama alatt kihallgatták, és vitatta azokat az érveket, amelyekre a bírák az ügyben hozott döntéseik során támaszkodtak.

A Bíróság pontosította, hogy a szexuális bűncselekmények állítólagos áldozatai kihallgatása módjának lehetővé kell tennie az egyén személyes integritása és méltósága, valamint a vádlottakat megillető védekezési jogok közötti méltányos egyensúly megteremtését. Míg a vádlottnak meg kell engedni, hogy megvédje magát a feltételezett áldozatok szavahihetőségének megkérdőjelezésével és a vallomás esetleges ellentmondásainak feltárásával, a keresztkérdezés nem használható a nő megfélemlítésének vagy megalázásának eszközeként.

A Bíróság kiemelte, hogy sem az előzetes vizsgálat, sem a tárgyalás során, egyetlen szakaszban sem szembesítették a kérelmezőt és feltételezett támadóival. A nyomozó hatóságok részéről nem észlelt tiszteletlen vagy megfélemlítő magatartást, illetve a későbbi nyomozást meghatározott irányba terelő intézkedést. Úgy ítélte meg, hogy a neki feltett kérdések relevánsak voltak, és az események olyan rekonstrukcióját célozták, amely figyelembe veszi érveit és álláspontját, és lehetővé teszi egy alapos nyomozati irat elkészítését a bírósági eljárás lefolytatása érdekében. Bár a körülményekre tekintettel ez nehéz tapasztalat volt a kérelmező számára, nem tekinthető úgy, hogy a vizsgálat során a meghallgatások lebonyolításának módja indokolatlan traumának, vagy intim és magánéletébe való aránytalan beavatkozásnak tette volna ki a kérelmezőt.

Mivel a kérelmező nem volt kiskorú, és nem kérte zárt tárgyalást, a tárgyalások nyilvánosak voltak. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság elnöke úgy határozott, hogy a kérelmező magánéletének védelme érdekében megtiltja a tárgyalóteremben jelen lévő újságíróknak a filmfelvételt. Emellett többször beavatkozott a keresztkérdezés során, félbeszakítva a védőügyvédeket, amikor a kérelmezőnek felesleges vagy személyeskedő kérdéseket tettek fel, vagy ha a tényálláshoz nem kapcsolódó témákat vetettek fel. Rövid szüneteket is elrendelt, hogy a nő visszanyerje önuralmát.

A Bíróságnak nem volt kétsége afelől, hogy az eljárás egészét a kérelmező különösen lehangoló időszaknak élte meg, különösen azért, mert több mint két éven keresztül több alkalommal kellett megismételnie a tanúvallomását, válaszolnia a nyomozók, az ügyészség és nyolc védőügyvéd által egymás után feltett kérdésekre. A Bíróság azt is kiemelti, hogy az utóbbiak a kérelmező hitelességének aláásása érdekében nem haboztak személyes kérdéseket feltenni neki családi életére, szexuális irányultságára és intim döntéseire vonatkozóan; ezek nem kapcsolódtak a tényekhez, ami nemcsak a nemzetközi jog szexuális erőszak áldozatainak jogainak védelmére vonatkozó elveivel, hanem az olasz büntetőjoggal is határozottan ellentétes volt. Mindazonáltal, tekintettel az ügyész és az elsőfokú bíróság elnökének magatartására, mint például az utóbbi által a kérelmező magánéletének védelme érdekében tett intézkedésekre, amelyek célja annak megakadályozása volt, hogy a védők a keresztkérdések során rágalmassák vagy szükségtelenül idegesítsék őt, a Bíróság nem tulajdoníthatta az eljárásért felelős hatóságoknak a felelősséget a kérelmező által átélt különösen lehangoló élményekért, és nem állapíthatta meg, hogy nem biztosították a kérelmező személyes integritásának megfelelő védelmét a tárgyalás során.

A Bíróság nem helyettesítette saját értékelésével az ügy tényállásának a nemzeti hatóságok általi értékelését, amely terület nem tartozik a hatáskörébe. Mindazonáltal, függetlenül a kérelmező által benyújtott változat hitelességének értékelésétől, a Bíróság a Firenzei Fellebbviteli Bíróság ítéletében több olyan kitételre is felfigyelt, amelyek a kérelmező személyes és magánéletére vonatkoztak, és

amelyek megsértették az Egyezmény 8. cikke szerinti jogait.

A Bíróság különösen indokolatlannak ítélte a kérelmező által az este folyamán „megmutatott” piros fehérneműre való utalásokat, csakúgy, mint a kérelmező biszexualitására, a kérdéses események előtti kapcsolataira és alkalmi szexuális kapcsolataira vonatkozó megjegyzéseket. Ugyanígy helytelennek találta a Bíróság a kérelmezőnek „a szexhez való ambivalens attitűdjére” vonatkozó megfontolásokat, amelyeket a fellebbviteli bíróság – többek között – művészi döntéseiből vezetett le. Így a Fellebbviteli Bíróság e megkérdőjelezhető döntések között hivatkozott arra: beleegyezett, hogy részt vegyen L. L. rövidfilmjében, annak erőszakos és kifejezetten szexuális jellege ellenére, anélkül azonban, hogy bármilyen megjegyzés vagy érvelés nélkül, amely arra utalt volna, hogy L. L. írta és rendezte ezt a kisfilmet, ezért az ő szexhez való hozzáállását jelzi. Ugyanígy a Bíróság úgy ítélte, hogy a kérelmező azon döntésére vonatkozó megjegyzés: a kérelmező azon döntése, hogy feljelentést tesz az eseményekkel kapcsolatban, a fellebbviteli bíróság szerint, abból a szándékból eredt, hogy „visszavonja” és megtagadja „a törekenység és gyengeség kritizálható pillanatát”, sajnálatos és irreleváns volt, akárcsak a kérelmező „nemlineáris életére” való hivatkozás.

A Bíróság úgy ítélte, hogy a fellebbviteli bíróság fenti érvei és megfontolásai nem voltak relevánsak a kérelmező szavahihetőségének megítélése szempontjából, amelyet az eljárás számos objektív megállapítása fényében lehetett volna megvizsgálni, és az ügy megoldásában nem voltak meghatározóak. A Bíróság elismerte, hogy a jelen ügyben a kérelmező szavahihetőségének kérdése különösen döntő jelentőségű volt, és kész volt elfogadni, hogy indokolt lehetett hivatkozni az egyik vagy másik vádlotthoz fűződő korábbi kapcsolataira vagy a kérelmező magatartásának egyes aspektusaira az este folyamán. Nem látta be azonban, hogy a kérelmező családi helyzete, kapcsolatai, szexuális irányultsága vagy ruházatának megválasztása, valamint művészeti és kulturális tevékenységének tárgya mennyiben lehet releváns a kérelmező szavahihetőségének és az alperesek büntetőjogi felelősségének megítélése szempontjából. Így nem tekinthető úgy, hogy a kérelmező magánéletébe és becsületébe való beavatkozást az a szükség indokolta, hogy a vádlottak gyakorolhassák védelemhez való jogukat.

A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a nemi alapú erőszak feltételezett áldozatainak védelmére vonatkozó pozitív kötelezettségek becsületük, méltóságuk és magánéletük megóvása tekintetében is feladatot rónak a hatóságokra, többek között a személyes adatok és a tényekhez nem kapcsolódó adatok nyilvánosságra hozatalának mellőzése révén. Ez a kötelezettség emellett a bírói szerep szerves részét képezte, és a nemzeti jogból, valamint különböző nemzetközi dokumentumokból fakad. Ennek megfelelően a bírák szabad véleménynyilvánítási jogát, ami az igazságszolgáltatás mérlegelési jogkörének és a bírói függetlenség elvének megnyilvánulása, korlátozta az a kötelezettség, hogy megvédjék a bíróság elé kerülő személyek becsületét és magánéletét az indokolatlan beavatkozástól. A Bíróság megállapította, hogy a fellebbviteli bíróság által használt nyelvezet és érvek az olasz társadalomban a nők szerepével kapcsolatos előítéleteket közvetítettek, és valószínűleg akadályozzák a nemi alapú erőszak áldozatai jogainak hatékony védelmét, a kielégítő jogszabályi keretek ellenére is.

A Bíróság meg volt győződve arról, hogy a büntetőeljárások és a szankciók döntő szerepet játszanak a nemi alapú erőszakra adott intézményi válaszban és a nemek közötti egyenlőtlenség elleni küzdelemben. Ezért elengedhetetlen, hogy az igazságügyi hatóságok elkerüljék a szexista általánosítások újratermelődését a bírósági határozatokban, a nemi alapú erőszak leegyszerűsítését és a nők másodlagos áldozattá válását amiatt, hogy olyan büntudatot keltő és elítélő megjegyzéseket tesznek, amelyek képesek elriasztani az áldozatokat attól, hogy megbízzanak az igazságszolgáltatásban.

Következésképpen, bár elismerte, hogy a nemzeti hatóságok a jelen ügyben annak biztosítására törekedtek, hogy a vizsgálatot és a tárgyalást az Egyezmény 8. cikkében foglalt pozitív kötelezettségeiknek megfelelő módon folytassák le, a Bíróság úgy ítélte, hogy a kérelmező Egyezmény 8. cikke szerinti jogait és érdekeit nem védte megfelelően, tekintettel a Firenzei Fellebbviteli Bíróság ítéletének szövegezésére. Ebből az következik, hogy a nemzeti hatóságok nem védtek meg a kérelmezőt a másodlagos áldozattá válástól az egész eljárás során, amiben az ítélet szövegezése nagyon fontos szerepet játszott, különösen annak nyilvános jellege miatt. Azt Egyezmény 8. cikkét tehát megsértették.

Tekintettel arra a következtetésre, amelyre a kérelmező Egyezmény 8. cikke szerinti panaszával kapcsolatban jutott, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy nem szükséges megvizsgálni, hogy a jelen ügyben megsértették-e az Egyezmény 14. cikkét.

A Bíróság a kérelmező javára 12.000,-Euro nemvagyoni kártérítést ítelt meg.

A Kúria emberi jogi vonatkozású határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen határozat.

Kiadja: A Kúria Nemzetközi Főosztálya

Felelős szerkesztő: Dr. Pomeisl András József

Szerkesztőbizottság: Dr. Heineman Csilla, Dr. Orosz Árpád, Dr. Osztovits András, Dr. Somogyi Gábor,
Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina,

Munkatárs: Dr. Tancsik Annamária

Figyelem! A jelen hírlevélben közölt anyagok nem tekinthetők a Kúria hivatalos állásfoglalásának, hivatalos fordításnak illetve hivatalos közlésnek, csupán a tájékoztatást és figyelemfelkeltést célozzák, ezért azokra jogokat alapítani nem lehet.